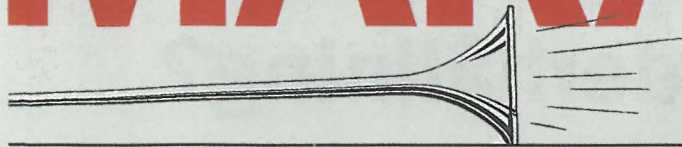

MARANATA!

Du vår Herre kom!

ETT MIDNATTSROP I ÄNDENS TID

*Vilken
framtid
väntar
barnen?*

**Ge
ungdomen
Guds Ord!**

**Predikan, reportage,
vittnesbörd sid 2-10**

UR INNEHÅLLET**LEDARE**

Tid för fester och underhållning? 2

PREDIKAN

Ett hoppets budskap 4

Härlighetens Gud 18

REPORTAGE

För att i alla händelser frälsa några 22

ARTIKLAR

Mariadyrkan bland protestanter 12

Ett utvalt släkte 14

Guds ljus i våra hjärtan 21

Tidningen MARANATA!**ANSVARIG UTGIVARE**

Stina Fridolfsson
stina.fridolfsson@maranata.st

REDAKTION

Ulla Näsholm
ulla.nasholm@maranata.st

Mikael Eliasson
mikael.eliasson@maranata.st

Berno Vidén
berno.viden@maranata.st

OMSLAGSBILD
Cosmi Corporation

ADRESS

Bällstavägen 100
Box 201 34
161 02 Bromma
Telefon: 08-98 56 83
Telefax: 08-98 21 39

INTERNET

Hemsida: www.maranata.st
E-mail: info@maranata.st

SPRIDES FRITT!

Gåvor till tidningen och litteraturmissionen, Pg 495 46 24-5,
Bällsta Media Center.

Meddelande om adressändring
sker skriftligt till redaktionen.

TRYCK

BMC Tryck & Förlag
Bromma 2000

ISSN 1404-6474

Tidningen MARANATA utges
6 ggr/år av Maranataförsamlingen
i Stockholm.

©Maranata

För tillstånd att använda material,
kontakta redaktionen.

Tid för festivaler och underhållning?

Inför den allvarliga situation då hela vårt land befinner sig i ett kritiskt skede, där beslut fattas över våra huvuden, EU-anpassade beslut som för med sig förödande konsekvenser för den levande församlingen vilka vi idag inte ens kan ana, borde det finnas en helt annan beredskap bland Guds folk.

I förra numrets ledare presenterades utvecklingen inom den moderna frikyrkan och en del av ett nutida scenario, som en direkt konsekvens av kyrkans beroendeställning till statens kassakista för sin överlevnad.

Här exemplifierar vi ytterligare genom att lyfta fram händelser som ägt rum efter denna tidskrifts förra utgivning, händelser som Herrens tjänare tydligt varnat för och som visar på Guds ords träffsäkerhet i sin beskrivning av den yttersta tiden. Ska vi bevaras som ett Guds folk intill änden bör vi sannerligen ge akt på Jesu undervisning och ta oss till vara, för att inte bli en del i det stora inomvärldsliga etablissemangen – kallat kyrkan.

Efter ansvariga pastorers stora svek i Malmö (se ledare nr 2/2000) rullar utvecklingen vidare. Sveriges riksdag har gett regeringen i uppdrag att verka för en slutlig lösning bl.a. mot alla de vigselförrättare som samvetsgrant vägrar nedlåta sig till att bli partnerskapsförrättare. Lösningen föreslås vara att förrättande av både vigsel och partnerskap görs till ett uppdrag, så att ingen ska tillåtas vägra förrättning av par som vill ingå partnerskap. Att vägra ska anses vara kränkande och fördomsfullt mot homosexuella. Alltså ytterligare ett steg mot det totalitära samhälle där Bibelns syn på homosexualitet och samlevnad väger föga.

Än så länge är det debatt och en och annan röst höjs avvägande i sina tama försök att protestera. Hur agerar samfundens företrädare, då de även i denna fråga kommer att avkrävas ett ställningstagande? Allt talar för att samma avfallets väg blir den slutliga inriktningen även här. Inga samvetsbetänkligheter får ju äventyra status och bidrag, vilka numera ligger till grund för en betydande del av verksamheten.

1982 skrev Arne Imsen bl a följande i förordet till sin bok "Låt dig inte luras av homosexualitet":

-Homosexrörelsen är ett generalangrepp mot

både familjeinstitutionen och skapelsens ordning.

Denne profet och förkunnare som nu gått ur tiden, var en av få som på ett tidigt stadium med kraft reagerade mot den homosexuella rörelsens krav på att exempelvis antidiskrimineringslagen skulle drivas igenom. Då var det många som ringaktade hans förkunnelse och menade att faran inte på långt när var så allvarlig. Samhällsutvecklingen Arne Imsen analyserade och varnade för har accelererat. Vi citerar vidare ur samma källa:

-Familjeinstitutionens fortgående upplösning och sönderfall har naturligtvis flera samverkande orsaker. Det finns emellertid inte någon nutida rörelse som på ett så flagrant sätt ignorerar skapelsens egen ordning samtidigt som den tilltvingar sig samhällets sanktioner för sina avskyvärda brott mot naturens gudagivna lagar.

Vid tiden för sitt dop sade Jesus till Johannes, då denne inte kände sig värdig att döpa honom;

-Låt det nu så ske; ty det höves oss att så uppfylla all rättfärdighet.

Här handlar det om en så självklar handling som det kristna dopet, en lydnadshandling varje kristen ställs inför. Guds ord är entydigt och befäller oss att döpa den troende på sin egen bekännelse. Redan här går vägnarna isär i mycket av det ekumeniska arbetet men man har klurigt anpassat sig och hittat medelvägar. Inte för att uppfylla all rättfärdighet, men man kompromissar för att inte stöta sig med varandra och störa det långt framskridna ekumeniska samarbetet.

Nästa steg som inom kort kommer att framtinga nya kompromisser blir ett allmänt krav på att döpa och välsigna homosexuella "medlemmar". Vem vågar längre hävda Guds Ord som auktoritet? Det kostar alldeles för mycket. Sammanlänkningen med världen är redan alltför stor för att det ska finnas någon väg tillbaka.

Ur samma bok av Arne Imsen citerar vi följande:

-Det ställs t o m krav på att staten ska viga homosexuella till präster och sända ut dem som missionärer till andra länder. Sådana krav kan dock inte församlingen bejaka.

Under tiden som dessa vilddjurskrafter målmedvetet opererar för att uppnå sina destruktiva mål, med stor press på, och med framtvingat stöd från riksdagens folkvalda, handlar mycket av den svenska kristenhetens utbud i sommar om musikfestivaler och idrottsevenemang med uppvisningar av olika slag och med kända artister som dragplåster, i sina försök att "locka" ungdomen.

Inför denna allvarliga situation då hela vårt land befinner sig i ett kritiskt skede, där beslut fattas över våra huvuden, EU-anpassade beslut med förödande konsekvenser för den levande församlingen vilka vi idag inte ens kan ana, borde det finnas en helt annan beredskap bland Guds folk.

I dagarna lanseras ett nytt mode från Paris med bisarra inslag av zoofili och lesbiska förhållanden, publicerat i många franska modetidningar. Med fräcka metoder vinner dessa av Mammon styrda vilddjurskrafter snabbt världsmarknadens erkännande. Människans naturliga skyddsmurar, som hon fått av Gud för att inte degraderas till djurets nivå, rivs systematiskt ner med hjälp av det sodomitiska samhälle Guds ord varnar för. Den svenska marknaden har avancerat fort och är redan idag hårt besudlad av skamliga ungdomstidningar med liknande innehåll.

Då Arne Imsen i kampen mot den homosexuella rörelsen, med distinktion beskrev dess faror och vilka upplösande konsekvenser den får för samhället, hånades han många gånger från en sovande kristenhet. I dag är det nog ingen som skrattar utan vi ser

med facit i hand hur landets skolor med hjälp av modern lagstiftning blivit rörelsens största rekryteringsbas.

Svensk television visade nyligen en dokumentär om en homosexuell yngling som begått självmord. I samband med den efterföljande debatten om hans öde, gick RFSL via sin ordförande ut med ett pressmeddelande, och avslöjade därmed något av rörelsens rätta väsen:

-Alla som arbetar med att "bota" homo-/bisexualitet och transbeteende borde tas ifrån sina yrkeslegitimationer om de sysslar med sådan inom ramen för sin yrkesutövning. Det kan gälla läkare, sjuksköterskor, psykologer, psykoterapeuter m.fl. Trossamfund som ägnar sig åt sådant borde förbjudas.

Om förbundets maffialiknande metoder legaliseras går vi raskt mot ett samhälle i total upplösning.

Arne Imsen visar i samma bok som citerats ovan, vilket folk och vilka metoder som i ett initialskede var med och beredde vägen för Nazityskland:

-Det är sanning att tidpunkten kom, då Führern själv av flera välgrundade orsaker gav direktiv om att bekämpa de homosexuella till döds. Men det är också sanning att de homosexuella och andra asociala grupper marscherade fram i läderstövlar i ett initialskede och brutalt beredde väg för Hitler till den attraktiva makten.

Föräldrar, se upp med vad era barn utsetts för! Låt er inte luras av budskap som lismande påstår att man måste anpassa sig efter samhällets familjeupplösande normer. Låt er inte skrämmas att ge efter för påtryckningar genom applicering av nya guds- och människofientliga lagar!

Hur kan vi vara med och förverkliga uppdraget att uppfylla all rättfärdighet? Paulus

var inte ohörsam den himmelska synen och det är något av den uppenbarelsen vi var och en behöver för att genomskåda den falskhet som utspelar sig i kristendomens namn. En himmelsk vision som bekänner sig till det tillkommande men som med himmelskt ljus avslöjar och uppenbarar det närvarandes rätta väsen.

Söker vi de urgamla källorna och träder in på den smala väg som där anvisas, då blir vi det ljus som får vara vägledande för den som vill se och en röst som basunerar ut sanningen för den som vill höra. Vi får likt Moses hålla Kristi smälek för en större rikedom än Egyptens skatter, likt Moses hålla vår blick riktad på lönen. Församlingen hör himlen till och är utrustad med sådan vishet och skärpa som varje strid här i tiden kräver.

Syster och broder, håll ut den sträcka vi har kvar att vandra. Församlingen kan helt visst bli erbjuden många fördelar och taburetter i utbyte mot den oförgångliga krans den fått att bekransas med, men älskar vi Jesus och hans tillkommelse blir inget offer för stort.

-Nu ligger rättfärdighetens segerkrans tillreds åt mig, och Herren, den rättfärdige domaren, skall giva den åt mig på 'den dagen', och icke åt mig allenast, utan åt alla som hava älskat hans tillkommelse.

Text:
Berno Vidén

Aktuellare än någonsin!

"Kampen mot narkomani, alkoholism, pyromani, kleptomani, nymfomani, pedofili, nekrofil, zoofili och annat elände är inte inhuman kamp mot medmänniskor, som av en eller annan anledning hamnat och fastnat i träsket. Det är fastmer det första ledet i ett evangeliskt erbjudande till omvändelse och sann befrielse från de preveriteter egenmäktiga experter nu genom vetenskap, magi och sakrament i stället söker förtrolla till hedervärd moral och normskapande attityder, en befrielse ifrån skuldmedvetandet för att kunna ostört hänge sig åt synden. - - -

Till förnekelsens disposition står dussintals medhjälpare, den nya tidens myndiga och begåvade fixare med doktorsgrad och professors värdighet. Dessa har lärt sig konsten att med vetenskapliga metoder plocka sönder de bibliska dokumenten naturalistiskt-biologiskt efter så kallat historiskt-kritiskt mönster."

Hemligheten till en nations lycka, till hemmens och den enskilda människans lycka är att kunna förtrosta på Gud.

Vi behöver inte ideologier, utan Ordet som är verksamt. Inte heller regler och läror, utan Ordet, precis som det står. Det enda bålverk vi kan resa upp emot laglösheten är Guds Ord. Och det är den kristna församlingens uppdrag i tiden att tillhandahålla detta!

Ett hoppet

10 Guds bud

- 1 Du skall inga andra gudar hava jämte mig.
- 2 Du skall icke göra dig något beläte eller någon bild.
- 3 Du skall icke missbruka Herrens, din Guds namn.
- 4 Tänk på sabbatsdagen, så att du helgar den.
- 5 Hedra din fader och din moder.
- 6 Du skall icke dräpa.
- 7 Du skall icke begå äktenskapsbrott.
- 8 Du skall icke stjäla.
- 9 Du skall icke bära falskt vittnesbörd mot din nästa.
- 10 Du skall icke hava begärelse till din nästas hus.

-Låt oss sprida Ordet! Börja med de tio budorden!

-Sprid i tusentals, i alla sammanhang och framför allt i alla skolor.

Vi ska ta upp några frågor som rör själva livsnerven i allt vårt arbete. Det är uppenbart att det finns ting som är viktigare än allting annat. Ting som i alla avseenden, i alla sammanhang och vid alla tillfällen måste prioriteras. Och det är *själavinnandet*.

Till detta uppdrag är vi kallade att ta emot en alldeles särskild utrustning. En utrustning som är precis anpassad till vars och ens situation. Det vill säga att vi inte behöver gå i lånta fjädrar, utan var och en har en egen utrustning. Ingen ska dra sig tillbaka och säga att jag har ingen uppgift och jag kan inte. Det är lögn, det stämmer inte. Men man kan självklart gräva ner sitt pund, dra sig tillbaka och nöja sig med åskådarens roll, analysera eller vad man väljer att göra.

Alla är kallade till en själavinnande tjänst. Dessutom har vi en kallelse till själavårdande tjänst. Det står klart och tydligt i Guds Ord att gåvorna är givna och ska användas i församlingen med en målsättning: att vårda varandra och bidra till församlingens uppbyggelse.

Varje kristen måste ha själavinnandets glöd, en själavårdande kärlek; syskonkärlek och förutom detta, som ju är ett verk av den helige Ande, gäller det att ha en riktigt levande vision, så församlingen kan uppbyggas. Det måste i församlingen finnas en skapande miljö och en riktigt kreativ atmosfär. Detta kan inte åstadkommas utan Anden och Ordet.

Församlingen möter i varje tid motståndare, som gör allt för att neutralisera, passivisera eller kanske till och med likvidera församlingen. Det kan ske på olika sätt. Där väckelsekristendomen kompromissar blir den kyrkokristendom, och där väckelsekristendom blir kyrkokristendom får den sin värsta fiende på sitt eget territorium.

Kyrkokristendomen har sitt ansikte, sin ideologi, teologi och sin framtoning i varje tid. Det ser vi inte minst i vår tid. Väckelse är inte någonting som man

s budskap

Arne Imsen undervisar Från bibelskolan 1998

överlämnar till en kommande generation, utan det är något som varje generation måste erövr. Därför förutsätter väckelsekristendomen att alla väckelsekristna är pionjärer.

Vi får aldrig nöja oss med det som är traderat från föräldrar, släktingar eller från en annan generation. Var och en måste ha förstahandsupplevelser med Herren Jesus Kristus och bli pionjärer.

Vad är då en pionjär? Det är ju helt uppenbart att en pionjär skiljer sig från andra som har allmänt religiöst intresse eller på ett eller annat sätt känner sig åtminstone delvis engagerade för det som man tycker att exempelvis väckelsekristna och väckelsekristendomen representerar.

Detta är oerhört viktigt att påpeka för unga människor: Lev inte på andras upplevelser! Se till att ni får egna personliga gudsupplevelser, att ni gör er kallelse och utkorelse fast. För om ni gör det, så blir ni bevarade.

En komplicerad tid

Varje tid har sina svårigheter. För fyrtio år sedan behövde församlingen inte ta upp olika frågor på samma sätt som vi får göra nu. Vad det lider kommer det att leda till stora konflikter. Därför måste vi vara väl förberedda för att möta olika situationer. Utvecklingen har gått vidare. Idag finns en mera avancerad ondska, därför gäller det att bli bättre rustad och få så mycket större kraft för att möta just den situation som vi har idag.

Det finns väldigt många frågor som vi definitivt inte har någon beredskap för. Jag kanske säger att jag kan inte gå in under försvarsmaktens kommando för att jag har samvetsbetänkligheter och kan inte lära mig att döda, inte ens om staten kommenderar mig att göra det. I nästa moment inställer sig emellertid proble-

met i en annan valör; nämligen: Kan jag betala skatt till samma försvar och låta någon annan utföra det uppdraget?

Det är bara exempel på hur komplicerat det kan bli i det vi kallar för en demokratisk stat, där besluten har fattats i vederbörlig ordning. I dessa beslut sägs att du ska göra din militärtjänst, du ska utbilda dig, osv. Man har också beslutat att si och så mycket av statsbudgeten ska gå till vårt försvar, till tillverkning av vapen eller till att bygga upp en militär organisation.

Vi har svårt att riktigt förstå vad skatt egentligen är, sett ur Nya Testamentets perspektiv. Bibeln talar om att vi ska betala skatt. Och då är frågan: Vad ska man göra i ett sådant läge? Det finns helt klart en lösning, men det är inte en lösning som kan anses vara speciellt attraktiv. Den är vi nog inte redo att bejaka utan att först riktigt grundligt pröva den.

Det finns andra frågor som kommer att på ett helt avgörande sätt påverka oss. Först bearbetas vi mentalt och intellektuellt, sedan kommer de rent praktiska arrangemangen i form av lagstiftning, institutioner och samhällsliga organ att tvinga fram en helt ny människosyn. En människosyn som naturligtvis har sin förutsättning i en mycket märklig guds-bild.

Den statliga utredningen "I god tro", som kom ut hösten 1998, anger inriktningen i vårt samhälle. Det handlar om samlevnaden, hur den ska formas och hur den ska begränsas, avgränsas och hur den ska normaliseras. Ska det perversa normaliseras och det normala betraktas som något sjukt eller perverst? Det går nu signaler ut över vårt land i denna utredning som studeras och så småningom kommer det lagstiftning, sedan institutioner och organ. Därefter kommer samhällets reaktioner då någon protesterar och på ett eller annat sätt hävdar

den ordning som har varit. Den som agerar på något annat sätt för att han håller fast vid det som är beprövat, kommer att drabbas av någon form av samhällsliga repressalier.

Homosexualitet

Här kan vi exemplifiera, även om det är svårt därför att det är så fruktansvärt obehagligt. Hur ska du och jag som kristna se på homosexuellt partnerskap? Hur ska vi ställa oss till enkönade äktenskapsliknande samlevnadsformer? Sedan kommer följdfrågan om barnen i sådana hem där det finns två mammor eller två pappor istället för en mor och en far. Frågan om hur barnen kommer till reduceras till ett tekniskt problem. Men det är ju ännu mer ett etiskt och moraliskt problem.

Hur blir det sedan när homosexuella vill vinna inträde vid predikant- eller pastorsseminarierna och de sedan blir pastorer i kyrkorna eller kräver medlemskap? Därest någon säger nej till detta medlemskap, uppfattas det som diskriminering. Om man läser och framhåller vad bibeln säger om vissa saker, så tolkas det som hets mot folkgrupp. De flesta av oss är inte särskilt väl förberedda att möta den situationen.

Det finns en hel serie frågor som kommer att bli mycket aktuella. Det kan gälla relationer mellan människor, hemmen, arbetsplatserna, ekonomin eller utbildningsväsendet. Alla normala relationer upplöses. Det innebär i realiteten att barnen formas till att sakna emotionella bindningar till andra personer.

I förlängningen av detta perspektiv tas kommande generationers barn om hand av staten, samhället, som ordnar de institutioner som är nödvändiga för barnens fostran. Vad samhället önskar är ju att få byggnadsmaterial till de samhällsmodeller som i olika situationer är aktuella. Det går inte att få dessa modeller förverkligade utan att emotionella relationer blir ersatta av yrkesmässiga relationer. Inte bara skola, men förskola och dagis – ända fram till barnen uppnått mogen ålder är skolan egentligen en avsjälnings-institution.

Abort

Den kristna församlingen måste ta upp dessa frågor. Vi har en informationsplikt

som kristna. Om vi inte uppfyller den plikten, är vi medskyldiga till utvecklingen. Vi har ett solidariskt ansvar och gör oss delaktiga i för syndelsen om vi tiger.

Vi kan exempelvis nämna aborterna. Det är inte bara beklagligt, det är fruktansvärt att se vilket förfärligt spel som drivs. Det är ju fråga om liv och död! Har vi råd att årtionde efter årtionde utplåna tiotusentals människoliv och beröva dem rätten till existens på grund av omsorg om vår egen välfärd? Liv blir utsläckt därför att vi ska rädda vår välfärd. Det är en ohygglig situation. Sedan finns också andra frågor som hör hit. Det behövs en profettröst! Och den profettrösten ska väl vara församlingen!

Vi möter så mycket kletighet i karismatiska sammanhang. Man talar så mycket om upplevelser, att det är rent vämjeligt. Men vad vi behöver veta mer om är inte *upplevelser* utan *efterföljelsen*. Vi behöver veta vad denna efterföljelse med nödvändighet måste leda fram till, eftersom Jesus talar om försakelse. Inte som ett undantag, utan som *ett normalt kristet liv*. Det finns inte någon annan möjlighet än att försaka när man gör sällskap med Jesus.

Aga

Frågan om barn och aga förefaller ha fått en så väldigt stor betydelse för samhällsbyggarna att den måste tas upp speciellt. Idén som man baserar sina åtgärder på är helt befängd. Man talar om att man inte skall misshandla barn och därmed har man gjort debatten omöjlig

Det är en väsentlig skillnad på en kirurks skalpell och en buses morakniv! Oberoende av vilken busen är, så trakteras ingen av att denne buse går omkring och kan utsätta någon för sina hotelser och kanske också genomföra dem. Men man får vara tacksam för att det finns kirurger som kan skära bort en och annan främmande växt på kroppen och ägna sig åt läkande operation för att livet ska räddas.

I samhället använder man sig av den här debattekniken för att lura människor. Taktiken är att idiotförklara föräldrarna och göra dem så rädda att de inte vågar korrigera sina barn då de är oroliga för att samhället ska vidta några motåtgärder eller så är de rädda att grannarna ska se det. Så börjar intrigerna, förtalet och man ringer hit och dit och anmäler var-

Foto: Mikael Eliasson

andra. Vi har fått ett angivarsamhälle!

Det finns inget barn på denna jord som inte behöver korrigeras. I naturen ser vi både i den högre och lägre skapelsen att det sker korrigering, bland annat genom tuktan. Om man inte klipper bort vildskotten på ett träd, så blir det vildfrukt.

Det heter i Guds Ord att Herren agar var son som han har kär. Här nämns agan tillsammans med kärleken. Det är kärlekslöst att inte fostra och korrigera sina barn. Genom sina ständiga ingrepp gör samhället det fullständigt omöjligt för normala föräldrar att fungera i föräldrollen.

När sedan barnen kommit upp i tonåren, går de ut i samhället och ställer till det för sig. Vad gör då samhället? Det samhälle som förklarade för föräldrarna att de inte fick fostra sina barn med någon form av fysiska korrigeringsmedel – det bemöter dem nu med batonger och beväpnade poliser, med handbojor och häkten, med statligt sanktionerat våld och alla de olika sorters tvångsmedel som står till myndigheternas och ordningsmaktens förfogande.

När barnen blir äldre, och om de då inte har låtit sig fostras, så kommer samhället att spärra in dem på fängelser, på psykiatriska kliniker och andra anstalter. Hade man låtit föräldrarna använda

sin naturliga auktoritet att korrigera sina egna barn, så hade samhället fått mycket mindre bekymmer.

Församlingens uppdrag

Hur ska man då möta denna situation? Ungdomar: Se till att ni får kunskap, så att ni inte blir lurade! Och kunskapen ska definitivt inte inhämtas från samhällets informationskällor! Det är *församlingen* som ska tillhandahålla kunskap! Och den ska gå ut ifrån Guds eget Ord. Det är en fundamental skillnad mot all annan kunskap. Därför är det oerhört viktigt att församlingen systematiskt undervisar i grundläggande frågor. Det är fruktansvärt att se vilka olyckor som våra ledare, även religiösa ledare, drar över vårt folk. Dessa olyckor kommer främst att drabba barnen och ungdomen. De blir våldtagna, förledda, förförda och förstörda för möjligheten till ett normalt liv.

Församlingens uppgift är att förmedla kunskap. Det är inte lätt i vår tid, när barnen i sina sinnen är så oerhört fyllda av trams från TV. Det finns knappast något medium som förstör människors intelligens så mycket som TV. Varje program har något av idiotförklaring över sig. Det är helt otroligt att se hur man i TV behandlar exempelvis livs- och samhällsfrågor.

-Ungdomar:
Se till att ni får kunskap, så att ni inte blir lurade! Och kunskapen ska definitivt inte inhämtas från samhällets informationskällor! Det är församlingen som ska tillhandahålla kunskap! Och den ska gå ut ifrån Guds eget Ord.

Vi kan inte överleva i våra relationer om vi kastar alla hämningar och forcerar alla spärrar. Då blir vi demoniserade. Titta på spelen, leken, människobilden, gudsbilden De väller över ung och gammal i vårt land åtskilliga timmar varje dygn. Detta skapar en människotyp!

Det vi tagit intryck av från barnsben, det kommer vi att gestalta, leva ut, förkroppsliga och bekänna oss till. Vad kommer det att medföra? Om vi tar upp denna fråga som vi borde göra utifrån Guds Ord, då blir församlingen en kulturprotest, ett salt. Om församlingen radikalt, kategoriskt och kompromisslöst analyserar och definierar, då kommer den också att förkroppsliga ett ljus. Många sätter det under skäppan, av rädsla och fruktan. Det lyser inte i huset. Men nu är det dags att vi låter ljuset, Guds Ords ljus och den helige Andes profetia lysa fritt.

Det räcker inte med möten som börjar klockan sju och slutar klockan nio. Om vi ska överleva, kommer vi att behöva sitta i timmar och lyssna på Guds Ord. Det har inte med välbefinnande att göra, utan med liv och död. Vi är hotade, inte i första hand till vår fysiska existens, men hotade som *art*.

Vi måste resa oss upp som en man och säga: Jesus är Herre, och han förblir det till evig tid. Vi kan inte finna oss i att på något sätt underordna oss eller underkasta oss statliga direktiv som detroniserar vår Herre.

Vi har inte någon valfrihet så att vi kan välja mellan olika alternativ. Det kommer statliga direktiv som man måste anpassa sig till. Den som vägrar får ta de konsekvenser det medför; böter eller någon annan form av samhälleliga repressalier. Men vad som är ännu värre är den mobbing man blir utsatt för. Så småningom uppstår den situationen att tjänstemän, lärare och sjukvårdspersonal blir sinnessjukförklarade, omhändertagna, förtidspensionerade eller på annat vis förklarade som icke tillräkneliga och icke önskvärda.

Detta kommer också att drabba föräldrarna, för frågan är: Vad är det som gäller för de minderåriga barnen? Ska de sitta kväll efter kväll och titta på TV? Eller ska man stänga av TV:n och säga: Det här går vi inte med på! Vad händer då? När barnet ringer till Barn-Ombudsmannen och förklarar att det inte får titta på TV som det vill.

Om en ombudsman från samhället får veta att man handlar utifrån sin tro på Gud, då är det redan från början klart att denne inte behöver göra någon utredning. I det ögonblick man öppnar munnen och medger sin tro på Gud är man idiotförklarad. Då är man fundamentalist, extremist, sekterist, rasist eller någonting annat – definitivt olämplig som barnuppföstrare.

Vårt privilegium

Men det finns ett utomordentligt löfte, som ger oss en oerhörd makt. Detta löfte har Herren Jesus Kristus själv givit: *"Bed och ni skall få, sök, och ni skall finna, bulta på och det skall bli upp-låtet."* Vi har ett privilegium som vi ska utnyttja, och det är detta: Han är all makt Gud och vi uppmanas att gå direkt till honom för att lägga fram alla våra önskemål, i smått och stort. Då skall vi också göra den erfarenheten att vi leds på hans väg – korsets väg – och vi leds till seger.

I Apostlagärningarna läser vi om den första församlingen som *höll fast*. De var tvingade att skaffa sig kunskap. Fientligheten tilltog för varje dag, och de måste möta den med förnyad kunskap. Kunskap om frälsningen, om Frälsaren, om det profetiska ordet, om kallelsen och framtiden.

Vår uppgift är att ge människor grundläggande kunskap om Gud, så att de på den dag Herren söker dem har en anknytning i sitt väsen. Paulus säger till Timoteus: "Du känner från barndomen de heliga skrifterna". Vi läser också om vilka som varit förmedlare av denna kunskap. Det var mormor och mor och så aposteln, Herrens tjänare som överfört kunskapen till Timoteus. Vad känner våra barn till om Gud och Jesus; om tiden och evigheten?

Om vi varit försumliga och underlåtit att så ut Guds eget Ord, så blir det ingen

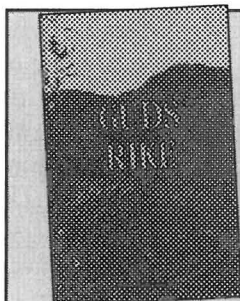
skörd. För att få skörd, måste man så. Guds ord återvänder aldrig fåfängt, utan att först ha utträttat det vartill det sänts ut. Det finns ingen annan räddning för svensk ungdom än Guds eget Ord. Hur ska de få det? Vem ska ge dem Guds Ord, om vi i församlingen underlåter att göra det som är vårt privilegium – att ge dem det bästa som finns!

"Du skall älska Herren din Gud av allt ditt hjärta..." Där har vi början. Det naturligaste som finns i alla relationer är att över allting älska Gud. "Av allt ditt hjärta..." Vem vet något om detta? Låt oss ge de tio budorden åt det kommande släktet, låt ungdomarna i församlingen lära sig dem utantill. Det blir en underbar barlast när de ger sig ut i livet.

Skaffa dig kunskap i Guds eget Ord! Håll före att församlingen är sanningens grundfäste och stödjepelare. Den är ingen förening. Församlingen är inte intrigenas, lögnens och maktspelets, men *sanningens* grundfäste och stödjepelare. Ett grundfäste är ingenting som man hafsat till. Det är noga förberett, genomtänkt och lagt. Där har man lagt ner mycket arbete, för stödjepelaren är till för att hålla uppe. Stödjepelaren och grundfästet är Jesu Kristi församling.

Vår uppgift är att bereda väg för Herren. Det får inte bli bara punktaktioner, det måste bli ett metodiskt genomfört arbete på alla nivåer. Låt oss sprida Ordet! Börja med de tio budorden! Sprid i tusental, i alla sammanhang och framför allt i alla skolor.

Hemligheten till en nations lycka, till hemmens och den enskilda människans lycka är att kunna förtrösta på Gud. Vi behöver inte ideologier, utan Ordet som är verksamt. Inte heller regler och läror, utan Ordet, precis som det står. Det enda bålverk vi kan resa upp emot laglösheten är Guds Ord, som kommer att ta itu med tankefunderna, så vi kan riva ner fästena som reser sig upp mot den sanna kunskapen om Gud. ■

76 sidor, 50 kr

Ännu en bok med Arne Imsens undervisning!

I slutet av 1970-talet hade Arne Imsen en serie bibelstudier om Guds rike. Denna undervisning motiverade en grupp föräldrar att börja hemundervisning med sina barn, och inspirerade församlingens syskon att tillsammans skapa försörjningsmöjligheter. Dessa bibelstudier som nu presenteras i skriften "GUDS RIKE", är aktuella än någonsin!

Beställning: Bällsta Media Center, Box 201 34, 161 02 Bromma
Tel: 08-98 56 83, Fax: 08-98 21 39, E-mail: bmc@maranata.st

Foto: Gertrud Johansson

Pilgrimsskolans lärare och elever i olika trädgårdsaktiviteter på torpet.

Också de yngre skolbarnen var med och satte potatis.

I församlingens hägn

Text: Gertrud Johansson

Jag vill här dela med mig en liten solglimt från Pilgrimsskolans tillvaro.

Församlingen har hyrt ett litet torpställe några mil från Stockholm för att ge syskonen en plats för välbehövlig vila och återhämtning. Tillsammans bestämde vi att odlingen i det lilla grönsaks- och potatislandet skulle i huvudsak ombesörjas av våra pilgrimsskoleelever. Följaktligen lastade vi, en strålände majdag, minibussen full av hackor, spadar, krattor och matsäck och drog iväg ut till vårt lilla land. Det var Lena, Majken, Tage och jag tillsammans med låg- och mellanstadiet.

Väl framme, sattes det ge-

nast igång. Det gällde att klippa gräs, hacka och gräva bort ogräs och sprida ut den näringsrika mulljord som bonden så välvilligt försett oss med. Alla jobbade verkligen med iver och entusiasm. Saft gick det åt i mängder.

Snart var landen i ordning för sådd, men då tog vi paus för att äta korv och mos. Våra syskon Börje och Laila från Bro kom och gjorde oss sällskap vid kaffet med muffins. Körsbärsblom regnade stilla ner över oss och fåglarna kvittrade. När vi sedan hade sått grönsaker och blommor, kunde vi unna oss att pusta ut en bra stund i solskenet.

Potatissättningen lämnade vi åt högstadiet att klara av

nästa dag. Under tiden vi satt där, lekte barnen i gungan och hängmattan. Några hittade grankottar och så kom alla igång med att helt enligt gamla metoder tillverka kossor med hjälp av pinnar, för att leka lagård. Här tänkte ingen på att retas eller skämmas för att man kunde leka alla tillsammans, så som barn gjort i alla tider.

Detta är en av Pilgrimsskolans bästa sidor, att barnen i församlingens hägn slipper tvingas in i ett alltför tidigt avslut av barndomens fantasi- och lekvärld. De kan skyddas från kommersens alla utbud och dess påverkan till att bli ett litet barn i en vuxens yttre skal.

De slipper pådyvlas intressen för mode, sex, hård musik, m.m. Nej, vi kan ge dem en naturlig miljö där barnahjärtana skyddas från att bli hårda och en bättre grogrund där Guds Ord skapar.

Vi får uppleva glädjen att i alla åldrar göra något tillsammans. Vi får lära ut naturens lagar om arbete, grogrund, sådd och skörd, som också kan tillämpas på det andliga området.

Vi tackar ständigt Gud för Pilgrimsskolan, som nu hastigt närmar sig avslutningen inför sommaren, men som i realiteten fortsätter i det dagliga livet för både ung och gammal. ■

-Jag vill sjunga om din nåd och rättvisa, Herre. Jag vill sjunga en lovsång till dig! Ps. 101:1

-Lova honom med basunljöd, med gitarrer, lyror och harpor. Lova honom med tamburiner och dans. Lova honom med stränginstrument och flöjter. Lova honom med cymbaler, ja, med ljudande cymbaler. Ps. 150:3-5

Sång och musik var en viktig del vid tabernakel- och tempelguds tjänsterna på kung Davids tid. Det var fullt med lov och glädje med tanke på alla de olika instrument som man spelade tillsammans med sångerna.

Än i dag är sång och musik en självklarhet i vår tillbedjan till vår Herre i våra gudstjänster. Även i våra hem sätter vi oss vid gitarren eller pianot för att sjunga och spela. För en kristen är det naturligt att sjunga. Jag har aldrig hört en kristen säga att han inte sjunger.

Sen tänker jag på alla de barn som spelar i musikskolorna runt om i Sverige. Många av dem har ingen riktig anledning, ingen orsak eller drivande motivation till varför de spelar. När man frågar: "I vilket sammanhang tänker du använda ditt gitarrspel?", får man till svar: "Jag vet inte."

För en kristen har musiken en stor plats. Man finner en djup mening i den, då den ger uttryck för tillbedjan och med den vill man ära sin Herre och skapa.

Idag har vi många barn med läs- och skrivsvårigheter. Var tredje elev som slutar nian förstår inte skriven text. De kan bara med stora svårigheter stava sig igenom ord som: av, att, om, till, klocka och radio. I en undersökning visades att 35% av eleverna bara med största möda förstår enklare skönlitteratur. Att hitta information i tabeller och faktatexter är ännu svårare. Detta ställer ju till stora problem längre fram i livet.

Forskare har kommit fram till att musik spelar en nyckelroll för hjärnans funktion och påverkar inlärning i positiv riktning. De elever som får extra lektioner i musik visar bättre resultat i språk och matematik. De får också lättare att lära sig läsa. De sociala spänningarna minskar mellan eleverna. De samar-

Text: Margareta Green

En fast grund

tar lättare med sina lärare och är mer vänliga mot sina kamrater. Detta pekar på att det är en gudomlig princip och en andlig lag som Gud har lagt ner i oss för att vi ska må bra.

Vi får oerhörda resurser frilagda och stora välsignelser när vi lovprisar vår Gud. Det är ju också viktigt att kunna läsa – läsa vår bibel – läsa Guds kärleksbrev till oss. Därför tror jag det är fiendens verksamhet som försöker förstöra ännu ett område i våra liv. Men när vi kämpar i Jesu namn kommer han inte att lyckas.

Jag vill ta upp ett annat ämne. TV-tittandet. Man har undersökt om våldsfilmerna blivit flera och våldet grövre. Betydligt! Det går inte med ord beskriva hur utvecklingen har mognat fram till en demonisk aktivitet på detta område. Att dessa våldsfilmer påverkar barn och ungdomar är man på det klara med och det är inte föräldrar och lärare som säger detta utan – film-makarna! Det finns barn som varit inne hela helgen för att de har suttit och tittat på videofilmer.

Det har gjorts en undersökning som

"Oavsett vad vi tror eller inte tror, så måste vi uppföstra och vägleda våra barn till att bli så hela och harmoniska människor som möjligt."

Bild från hemundervisning i församlingen

Foto: Mikael Eliasson

Text: Dieter Röhl

Den Heliga Skrift talar om ett ljuvligt hem för alla dem som tar emot Herren Jesus Kristus som sin personlige Frälsare vid ett bestämt tillfälle i sitt liv.

Om denna hemort, som är beredd för människor som är på Kristus troende, berättar Bibeln förvånande:

”Döden skall inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga.” (Upp. 21:4)

Människor som tillhör Jesus är på väg till detta hem. (1 Joh. 2:17)

Vilken tröst för den sörjande!

Döden har inte sista ordet!

Gud tar hand om dig. Herren torkar bort alla tårar för den som söker tröst hos honom.

Finns det ett återseende för alla i himlen? NEJ!

”Vet ni inte att inga orättfärdiga skall få ärv Gud's rike? Bedra inte er själva! Varken otuktiga eller avgudadyrkare, varken äktenskapsbrytare eller de som utövar homosexualitet eller de som låter sig utnyttjas för sådant, varken tjuvar eller giriga, varken drinkare, förtalare eller utsugare skall ärv Gud's rike. Sådana var en del av er. Men ni har tvättats rena, ni har blivit helgade, ni har förkla-

rats rättfärdiga i Herren Jesu Kristi namn och i vår Guds Ande.” (1 Kor. 6:9-10)

Var hamnar människorna efter döden?

Det finns bara två platser att välja på; himlen eller helvetet.

Jesus ropar på människorna att komma från mörkret till hans ljus. Han vill garantera inte bara för vårt jordiska liv, utan också för vår eviga lycka.

Vägen till himlen går endast via Jesus Kristus.

Jesus sade: ”Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.” (Joh. 14:6) ■

kommit fram till att var fjärde grundskole-elev har ingen vuxen att prata med. TV och video pratar man inte med...

Alla frågor barnet har – till vem ska det gå? Av all video som säljs idag, är det pornografi som säljs mest. Vilken syn på sex får porrpåverkade unga? Det finns ett samband mellan porr och sexuell erfarenhet, visar en ny rapport. Antalet våldtäkter ökar både med en och flera gärningsmän.

Var femte elev mobbas i skolan. Barnmisshandel har kraftigt ökat. I en kö på IKEA blev en pappa arg på sin pojke och kallade honom ”ungjäväl”. Vad händer med den pojken? Det verbala våldet har ökat, både hos vuxna och barn. TV-våldet når nya offer. En tonåring idag har i allmänhet sett c:a 80.000 våldssekvenser.

Det är de vuxnas ansvar att ge barnet en fast grund att stå på. Här har skolan ett stort ansvar. Idag presenteras en urholkad och urvattnad kristendom, i syfte att tona ner kristendomens roll. Det är mycket skrämmande att ordet kristendom över huvud taget inte nämns i den nya kursplanen (1999).

Oavsett vad vi tror eller inte tror, så

måste vi uppfostra och vägleda våra barn till att bli så hela och harmoniska människor som möjligt. Tio Guds bud innehåller ju allt en människa behöver för att må bra.

I Bibeln hittar vi levnadsregler som tål att tänkas på, vare sig vi är kristna eller inte. Mycket av vår litteratur, konst och musik är inspirerad av Bibeln.

Vad ingav Händel att skriva ”Messias”? Hur många kärleksdikter har inte skrivits av poeter som läst Höga Visan och 1 Kor. 13! Även i vårt vardagliga språk använder vi massor av ord och uttryck från Bibeln.

Bibeln är den största skatt vi har, den är Guds Ord, Guds kärleksord till oss, vägen till Gud genom Jesus Kristus.

Klyftan och oförståelsen mellan yngre och äldre kommer att öka ännu mer. Kommande generationer blir mer rotlösa och söker sin tillflykt till astrologi, meditation och österländsk mystik.

Ser du hellre att ditt barn inrättar sitt liv efter stjärnorna, sitter och mumlar mantran dagarna i ända, rakar huvudet och drar på sig en orangefärgad sari, än lever efter kristendomens enkla bud:

Älska Herren, din Gud, av allt ditt hjärta, av all din själ och av allt ditt förstånd. Detta är det första och största budet.

Det som kommer närmast i betydelse liknar det första: Älska din medmänniska lika mycket som du älskar dig själv. Alla de andra buden och alla profeternas föreskrifter kan sammanfattas i dessa två bud.

Matt. 22:37-40.

Text: Ulla Näsholm

Jesus skulle komma förbi... Han hörde det igår och nu blev det bekräftat. Det var sant att Jesus skulle ta vägen förbi där han bodde. Alla människor talade om denne märklige man. Han predikade om Guds rike, han talade om att Gud ville ha gemenskap med människorna – det var inte alls som de skriftkunniga berättade. De hade massor av regler och bud och det verkade omöjligt att någonsin kunna komma i kontakt med Gud.

Visst trodde han på Gud, ibland gick han i synagogan också och lyssnade på prästerna. Men det berörde honom likasom inte, det gick förbi och inget av det som sas och lästes kunde göra att han fick Gudsgemenskap.

Fast det förstås – efter ockupationen hade han kommit längre bort från religion och synagogbesök. Folk var lite avvisande mot honom sedan han börjat arbeta för människorna som ockuperat hans land. Driva in skatter var ju nödvändigt och legitimt men i stort sett uppfattades han som en som svikit sitt folk. Ingen sa det rent ut, men i attityder och hållning visades det rätt klart.

Men nu var det så att denne Jesus skulle komma förbi. Tänk om det var så att han var Guds utsände? Han visste ju att Gud hade lovat sända Messias till sitt folk och han skulle befria dem. De under och det sätt som Jesus behandlade människor på visade ju att han verkligen var något utöver det vanliga. Han brydde sig om alla och hjälpte de som hade det svårt – de som var sjuka eller hade problem på något sätt.

Sackeus ville så gärna träffa Jesus. Åtminstone se honom. Det skulle nog bli svårt för det var alltid så mycket folk som trängdes runt Jesus. Själv var han gan-

Människorna är viktigare än reglerna

ska kortväxt och det var inte realistiskt att han skulle kunna tränga sig fram nära Jesus. Det måste finnas ett sätt. Efter en del funderande insåg han att det bara fanns en utväg. Han skulle klättra upp i ett träd. Därifrån skulle han kunna se Jesus, men ingen skulle se honom. Det täta lövverket skulle hindra att han upptäcktes. För vad skulle folk säga om de såg honom, tulltjänstemannen som de flesta var reserverade och lite rädda för, sitta där i trädet.

Tiden gick och så närmade sig en skara människor. Det var väldigt många som följde Jesus. Några sprang fram till honom och ville att han skulle hela dem, andra hade frågor att ställa. Det fanns till och med dem som ville snärja Jesus för att de skulle kunna döma honom.

De religiösa tyckte inte om honom, det hade Sackeus sett och förstått. Kanske kände de sig hotade av honom. De kunde till och med anklaga Jesus för att han gjorde någon frisk på sabbatsdagen. Reglerna verkade viktigare än människorna, men Sackeus förstod att man sökte ett tillfälle att röja Jesus ur vägen. Kunde han verkligen vara den Gud hade lovat att sända till sitt folk? Skulle då inte de som kunde skriften ha förstått det och tagit emot honom? Det var många frågor som tumlade om i Sackeus inre där han satt och på avstånd tog del av det som timade bara några meter från honom. Med god utsikt kunde han följa både vad som hände och vad som predikades.

Men vad nu då? Jesus gick fram mot trädet, tittade uppåt... Sackeus blev mera spänd och undrade vad han skulle säga. Om han var Guds utsände så visste han att Sackeus var en syndare, men då skulle han ju också förstå hur innerligt han längtade efter att få gemenskap med Gud.

Sackeus, skynda dig ner, för idag måste jag gästa ditt hus.

Hörde han rätt, ville verkligen Jesus

gästa hos honom – det var underbart, men överklagt. Orden sjönk in i hans medvetande och han handlade snabbt. Det gick väldigt fort att komma ner, vädigheten fick vika inför detta faktum att Jesus ville komma hem till honom.

Att människor runt omkring mulnade och blev förargade över att Jesus ville komma just till Sackeus, det brydde han sig inte ett dugg om. Det som gällde nu det var att Jesus ville komma hem till honom. Sackeus blev så glad att han direkt sa till Jesus:

”Hälften av det jag har, det ger jag till de fattiga och om jag har lurat någon ger jag fyradubbelt igen”.

Han var rik, men nu ville han dela med sig. Människorna runt omkring blev förvånade över detta. De hade alltid trott att han bara tänkte på sig och hur han skulle bli rik. Och nu skulle han ge hälften till de fattiga. OM han hade lurat någon skulle han ge tillbaka fyra gånger så mycket.

Jesus sa: ”Idag har frälsning kommit till denna familj, eftersom också han är en Abrahams son”.

Sackeus förstod nu att Jesus var den Gud hade sänt. Han hade sett honom i trädet, men också sett hans hjärta och förstått att han verkligen önskade se Jesus. Han trodde på honom, men visste inte att han skulle komma till honom på detta sätt.

Ty människosonen har kommit för att uppsöka och frälsa det som var förlorat.

Jesus sa det och det kan man läsa om i bibeln. Nu har det ju gått många år sedan detta hände och nedskrevs. Men människan är egentligen likadan också idag, även om en oerhörd utveckling skett. Inuti finns en längtan efter Gud, fast man kanske inte vill visa det, än mindre erkänna det. Men Jesus är densamme idag. Han säger något som gäller också idag:

-Idag är frälsningens dag!

Mariadyrkan bland protestanter

Klipp ur frikyrklig press.

I vårt "protestantiska" land har jungfru Maria under senare år fått en anmärkningsvärd uppmärksamhet. Förutom att den lutherska Svenska Kyrkan ger utrymme för speciella mässor och sånger till hennes ära, har hon även i de s. k. frikyrkorna numera en mycket vördad position. De flesta kristna tidskrifter bereder generöst väg för tillbedjan av jungfru Maria. Hon är på god väg att av katolska kyrkan bli förklarad vara den fjärde personen i gudomen. Författaren till denna artikel, Stig Andreasson, som under mer än fyrtio år arbetat som missionär i det katolska Frankrike, talar om faran av denna utveckling, och påpekar:

"Ett ökat intresse för 'Maria-mystik' och 'Maria-meditation' är knappast svaret på vår tids andliga nöd."

Ur församlingsbladet som utges av en frikyrkoförsamling någonstans i Norden saxar vi följande:

"Katolikerna och de ortodoxa ärar och hyllar Maria, efter hennes egna ord om att alla släkter skall prisa henne salig. Det ordet står i Lukas 1:48 och framhäves av katolska och ortodoxa förkunnare. Är inte jungfru Maria katolsk? frågade en pojke. Jo visst är hon katolsk. Hennes bild hänger i alla katolska kyrkor. Men är hon då inte protestantisk? Visst är hon det! Maria, Jesu mor, tillhör oss alla. Jag vill uppfordra mina vänner till att vända ett blad. Be helt enkelt Gud om att befria dig från katolskräcken och Mariafruktan. Ta en bönestund och tacka Gud för Jungfru Maria, Jesu mor. "Guds mor" säger våra katolska vänner. Gör som Skriften säger! Hylla henne! Prisa henne! Nej, Maria är inte katolsk! Alla släkter skall prisa henne salig. I alla kyrkor och trossamfund och församlingar och hem skall hon hyllas. Det är Guds vilja!"

Eftersom jag tillbringat största delen av mitt liv i ett katolskt land, vill jag komma med några enkla kommentarer till detta "Maria-intresse," eller vad vi nu skall kalla det, som numera ibland dyker upp i våra protestantiska kyrkosamfund.

Maria - katolsk eller protestantisk?

Att sysselsätta sig med frågan huruvida Maria bör betraktas som katolsk eller protestantisk eller möjligen bådadera, synes mig både besynnerligt och meningslöst. Det är ungefär som att fråga om Johannes Döparen, Petrus och Paulus, Marias man Josef och prästen Sakarias var katoliker eller protestanter!

Under åren i Frankrike har jag faktiskt ibland mött folk som trott att bibeln är en protestantisk bok och därför har de inte vågat skaffa sig ett exemplar av den. Men jag har också läst att katolska teologer menar att bibeln är katolsk, för det var den katolska kyrkan som bestämde vilka böcker den skulle innehålla. Allt detta är ingenting annat än ren begreppsförvirring.

Bibeln som Guds uppenbarade Ord står naturligtvis över alla kyrko- och samfundsbildningar under historien. Att sätta en sentida religiös etikett på Bibelns olika personer. Då det gäller Maria, så är den väsentliga frågan om hon har den

plats i nutidens kyrkor och församlingar som hon hade i den urkristna församlingen. Och stämmer vår syn på Maria med den nytestamentliga synen?

Den i katolska och ortodoxa kyrkor utbredda Mariadyrkan grundar sig inte speciellt på ordet i Lukas evangelium, där Maria själv säger att alla släkten skall prisa henne salig. Den bygger på en hel rad speciella dogmer som har utvecklats under seklernas gång. Här måste vi emellertid beakta att den romersk-katolska kyrkan har fler "Maria-dogmer" än den ortodoxa. I fortsättningen håller vi oss därför till den katolska kyrkans officiella lära.

Vilka är då de katolska Mariadogmerna?

Vi gör ett kort sammandrag av dem:

Maria föddes utan arvsynd. Den dogmen kom till år 1854 och kallas officiellt för läran om "den obefläckade avlelsen". Den förväxlas ofta med jungfrufödelsen, som är något helt annat. För en katolsk teolog är det otänkbart att den syndfria Kristus kunde bli född av en kvinna behäftad med arvsynd.

Maria var jungfru då hon blev havande med Jesus-Messias och hon förblev jungfru under hela äktenskapet med Josef. Hon fick alltså aldrig några andra barn efter Jesu födelse, ty hon hade aldrig sexuellt umgänge med sin make Josef. De som i evangelierna kallas "Jesu bröder och systrar" var i verkligheten nära släktingar, kusiner eller något i den stilen. Maria är evig jungfru.

Maria var villig att offra sin son för släktets frälsning. Därför kallas hon i katolska böner för "medåterlöserska".

Maria blev upptagen till himlen i sin kropp ungefär på samma sätt som Jesus. hon omtalas som "himlens drottning", "syndares tillflykt" osv. Marias himmelfärdsdag den 15 augusti är i katolska länder en större högtidsdag än Kristi himmelfärdsdag.

Maria kallas "Guds Moder", ty hon är mor till en son som är Gud.

Dogmer och folklig fromhet

Då det gäller själva Mariadyrkan är det stor skillnad på teologernas utläggningar och det breda folkets tro. Teologerna säger gärna att "katolikerna tillber inte

Maria, men de ber till henne". Sådana hårklyverier begriper inte fiskare i Bretagne och bondgummor i Normandie! De ber till Maria om hjälp och då de menar att de fått bönesvar tackar de Maria, punkt och slut.

Katolska länder är därför fulla av platser där folk ber till den heliga Jungfrun vid en bestämd staty av henne. Där kan man ofta se mängder av marmorplattor med tacksägelseinskriftioner till Maria utan att det finns ett enda tack till vår himmelske Fader eller hans Son Jesus Kristus. Heliga platser där Maria säges ha uppenbarat sig och dit årligen miljoner pilgrimer välfärdar hör också till bilden av den katolska världen. Lourdes i Frankrike och Fatima i Portugal är de mest kända i Europa.

Evangelisk fromhet sätter alltid Jesus i centrum

Vi evangeliska kristna i katolska länder upplever utan tvekan som vår främsta uppgift att göra Jesus känd. Ja, men katolikerna vet väl också vem Jesus är? På den frågan måste man svara både ja och nej. Katolsk fromhet har många underliga aspekter. Vid juletid talar man mycket om "den lille Jesus" i krubban. Men ibland får man intryck av att han aldrig blir större! Han är barnet på Marias arm.

På en katolsk barnkoloni hörde vi barnen sjunga bordsbön med "tack lille Jesus för maten". Krucifixet är väldigt känt i katolska länder, men korsets verkliga innebörd är fördold. Jesu fullbordade försoningsverk är en okänd sanning för de flesta katoliker, för mässan säges vara en förnyelse av Jesu offer.

Problemet för evangeliska kristna i katolska länder är att kunna göra Jesus stor. Därför försöker vi göra som Filippus då han kom till Samarien. Vi predikar Kristus.

Vi känner respekt och aktning för Maria och ser det fina i hennes gudsfruktan och betraktar henne givetvis som den lyckligt utvalda som fick bli Messias' jordiska moder. "Alla släkten skall prisa mig salig", sade hon själv.

Ordet salig betyder helt enkelt "lycklig" och i Jesu bergspredikan har vi de s.k. "saligprisningarna" där de som lever efter Guds vilja säges vara saliga. Och om den flitiga hustrun säges det i Ordspr. 31 att "hennes söner stå upp och

prisa henne säll (eller salig), hennes man likaså och förkunnar hennes lov." Att det måste vara en väsensskillnad mellan att prisa och lova Gud och att prisa en människa lycklig och lovorda honom eller henne för ett eller annat, är väl solklart. Om vi i kristna sammankomster skall börja prisa, ära och upphöja Maria i sånger eller böner måste risken vara stor att vi kommer fel.

Har vi gett Maria för liten plats i våra protestantiska kyrkor?

Jag tycker det är anmärkningsvärt att Paulus kunde skriva 13 brev i vårt Nya Testamente och omtala Frälsarens mor bara en enda gång, till och med utan att namnge henne. Denna enda gång är då han skriver: "Gud sände sin son, född av kvinna, ställd under lagen".

Att Maria tillsammans med andra bibliska gestalter kan brukas som exempel på gudshängivenhet och fromhet finns det ingenting att invända emot. Men ära och lov och tillbedjan tillkommer Herren allena. Inte ens änglarna accepterade någon form av tillbedjan. Och det är solklart att om den gudfruktiga Maria, Jesu jordiska mor, visste vilken plats katolska kyrkan gett henne i frälsningshistorien, skulle hon med all säkerhet bli mycket förskräckt.

Men nu vilar hon i paradiset i värld i väntan på uppståndelsens härliga morgon. Och det finns ingenting i Bibeln som ger oss anledning att tro att de saliga i paradiset väntrum följer med i det som sker här nere på vår syndfulla jord.

Följer vi den urkristna mönsterbilden blir vår tro, vår gudsfruktan och vår förkunnelse i första hand kristocentrisk och det är utan tvekan tidens stora behov.

Ett ökat intresse för "Maria-mystik" och "Maria-meditation" är knappast svaret på vår tids andliga nöd. ■

Text:
Stig
Andreasson

Ett utvalt släkte

Text: Paulus Eliasson

"Men ni är ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus."

1 Petr 2:9

Vi hamnar mitt i ett underbart sammanhang när vi läser denna välkända vers. Petrus visar för de förskingrade och hårt utsatta judiska kristna i Mindre Asien vad de är i Herren, vad församlingen är av Guds nåd.

Vad innebär denna utväljelse? Vad är församlingen? Vad vill Gud med församlingen?

Det är en hemlighet vi blickar in i;

- Denna hemlighet är stor - jag talar om Kristus och församlingen. Ef 5:32

Ett utvalt släkte

Kom ihåg hur det var tidigare, säger aposteln Paulus, ni var hedningar - oomskurna - utestängda från medborgarskapet i Israel och hade ingen del i deras löfte. Ni levde utan hopp och utan Gud i världen.

Det var situationen - vi som hedningar hade ingen del i det första förbundet, det som Gud upprättade med Abraham och förnyade genom patriarkerna och Mose. Gud hade utvalt Israels folk till sitt egendomsfolk. Det var ett gudomligt beslut, som ingen människa kunde sätta sig upp mot.

-Men du människa, vem är du som går tillrätta med Gud?" Rom 9:20

Men någonting blev det utvalda folket till en stötesten, nämligen rättfärdigheten. Aposteln förklarar:

-Vad skall vi då säga? Jo, att hedningarna, som inte strävade efter rättfärdighet, vann rättfärdighet, den rättfärdighet som kommer av tro. Israel däremot, som strävade efter att uppfylla den lag som ger rättfärdighet, har inte nått fram till den lagen. Varför? Därför att de inte sökte rättfärdighet av tro, utan tänkte sig kunna vinna rättfärdigheten genom gärningar. De har snubblat på stötestenen. Rom 9:30-32

Rättfärdigheten kunde inte vinnas genom gärningar, utan endast genom tro. Därför har Gud upprättat ett nytt förbund med dem som tror, judar och hedningar. Detta förbund gjordes möjligt genom Jesu Kristi blod, och manifesteras i församlingen.

Gud förutbestämde, innan världens grund var lagd, att vi som församling skulle tas upp som hans barn, bli ett nytt släkte. En utvald samling av människor frälsta av nåd, som satt tro till den dårskap som Gud lät predika.

-Alltså är ni inte längre gäster och främlingar utan medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj. Ef 2:19

Detta är det utvalda släktet, de två släktena, sammansmälta till ett, genom korset. Den siste Adam, Kristus, blev stamfader för den nya människan.

Ett konungsligt prästerskap

Enligt Bibeln är hela församlingen bestående av präster och prästinnor. Inte vilket prästerskap som helst, utan ett konungsligt sådant. Vi gör tjänst inför en konung, och själva är vi insatta i ett konungsligt ämbete. Ordspråksboken säger:

-Det är Guds ära att dölja en sak och kungars ära att utforska den. Ords 25:2

När församlingen i gemenskapen rannsakar skrifterna så är det i ett konungsligt ämbete, och när de praktiserar Ordet så är det i ett prästerligt ämbete:

-Så förmanar jag er nu, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud - er andliga tempeltjänst. Rom 12:1

Prästen skulle frambära offer, och vårt offer är våra egna kroppar. Allt vad jag är, alla mina talanger, allt vad jag äger - allt måste upp på altaret. Petrus säger att vi är

-ett heligt prästerskap, som skall frambära andliga offer som Gud tack vare Jesus Kristus tar emot med glädje. 1 Petr 2:5

I församlingen finns ingen hierarki av präster, biskopar, påvar och andra ämbetsmän. Någon säger måhända att ordet biskop faktiskt betyder församlingsledare, och att bibeln talar om dem som är satta till att leda församlingen. Ja, i sanning är de satta till att leda och vaka över Guds hjord - men inte för egen vinnings skull. Det vill säga: Det finns inga karriärmöjligheter i Guds rike.

I församlingen gäller den principen att Gud har givit åt oss några till apostlar, profeter, evangelister, herdar och lärare - för att utrusta de heliga. Det är en tjänande ställning, en tjänande makt. Petrus uppmanar de äldste att inte uppträda som herrar, utan att i allt vara föredömen. Jesus förklarar förhållandet i Markusevangeliet:

-Ni vet att de som anses vara folkens ledare uppträder som herrar över dem och folkens stormän härskar över dem. Men så är det inte hos er, utan den som vill vara störst bland er skall vara de andras tjänare, och den som vill vara främst bland er skall vara allas slav. Mark 10:42-44

När församlingen är i funktion så går de äldste runt i församlingen och betjänar de som behöver hjälp, rent konkret. Med olja smörjer man de sjuka, för att de ska bli helade, man styrker vacklande knän, uppmuntrar, tillrättavisar, profeterar. Men inte bara de, utan hela församlingen är ett pulserande hjärta, där

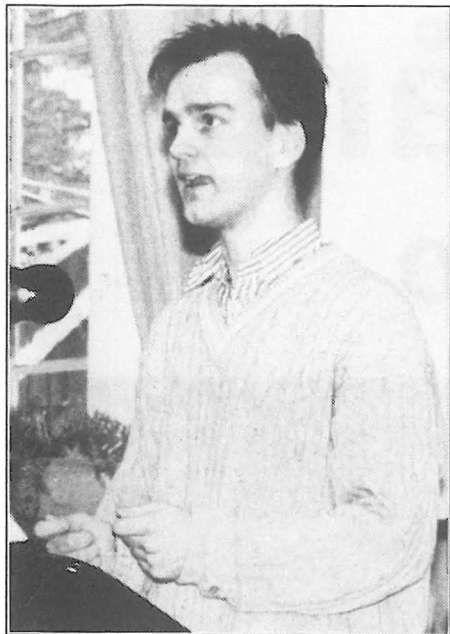

Foto: Tommy Jacobson

man ger liv åt varandra.

-Vi har olika gåvor alltefter den nåd som vi har fått.

Den som har profetians gåva skall profetera i överensstämmelse med tron. Den som har gåvan att tjäna skall tjäna i sin uppgift. Den som undervisar skall undervisa i läran. Den som förmanar skall göra det i den uppgiften. Den som delar ut gåvor ska göra det utan baktankar. Den som leder församlingen skall vara nitisk, och den som utövar barmhärtighet skall göra det med glatt hjärta. Rom 12:6-8

Detta är församlingen, det konungsliga prästerskapet, i funktion. Präster och prästinnor betjänar varandra i sin tjänst - och störst är den som tjänar mest.

Ett heligt folk

-Därför säger Herren: Gå ut ifrån dem och skilj er från dem och rör inte vid något orent. Då skall jag ta emot er, och jag skall vara er Fader, och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmäktige. 2 Kor 6:17

Herren bor i församlingen. Låt det stå klart för oss att det är hans tempel, och där finns ingen synd och ingen orenhet. För Gud är församlingen alltigenom ren. Vi är människor som snubblar och faller, behäftade med svagheter och ofullkomliga - men församlingen är inför Gud fullkomlig. Hur då? Aposteln förklarar i Efesierbrevet att det skett genom rening i vattnets bad, i kraft av Ordet. Rättfärdig genom hans nåd står församlingen, renad och helgad genom ett bad till ny födelse.

Genom den helige Ande och Guds nåd fostras vi till att vara heliga - och Gud säger:

- Ni skall vara heliga, ty jag är helig. 3 Mos. 11:44.

Lika litet som vi kan utvälja oss själva, eller göra oss till ett konungsligt prästerskap, så kan vi göra oss heliga i egen kraft. Det Gud begär av oss är att gå ut till honom. Vi kan avskilja oss, så att han kan helga oss. Liksom det skedde med Gomer i Hoseas bok, så måste Gud få ut oss i öknen, bort ifrån våra försörjare, för att tala till våra hjärtan, ta bort synden och helga oss.

Ett egendomsfolk

Svenska Folkbibelns översättning säger i 1 Petr. 2:9 "...ett Guds eget folk" Läser man t.ex. 1917 års översättning så står där "ett egendomsfolk" - vilket också är närmare den grekiska textens lydelse.

Men i sanning så är det Guds egendomsfolk, Gud gjorde av det som ingenting var ett folk åt sig. För att åter hänvisa till Hosea, så blev Lo-Ruhama, *hon som inte undfar barmhärtighet*, den som Gud visade barmhärtighet på, och Lo-Ammi, *inte mitt folk*, den som Gud kallade sitt folk.

-Ni som förut inte var ett folk är nu Guds folk, ni som inte hade fått barmhärtighet har nu fått barmhärtighet. 1 Petr 2:10

Detta släkte är dyrbart i Herrens ögon, så att han kallar det för sitt folk, sin egendom. Paulus förklarar för sin medtjänare Titus att

...vår store Gud och Frälsare Jesus Kristus skall träda fram i härlighet. Han har offrat sig själv för att friköpa oss från all laglöshet och rena åt sig ett egendomsfolk, som är uppfyllt av iver att göra goda gärningar. Tit 2:13-14

Ett folk, bestående av dem som beflitar sig om att göra goda gärningar. Ett särskilt folk, som den engelska översättningen King James säger; "A peculiar people". Ett folk som har upplevt Guds nåd och barmhärtighet över sitt liv, i det att de får kallas Kristi vänner - och därför förkunnar hans härliga gärningar!

För att ni skall förkunna hans härliga gärningar

Varför har nu Gud gjort allt detta? Han har valt ut ett folk, skickliggjort dem till

präster, visat sin nåd på dem och kallat dem för sitt eget folk.

Jo, för att vi som församling ska prisas Gud och inför världen visa på Guds rådslut. Ett folk som är uppfyllt av iver att göra vad gott är. Uppfyllt! Helt genom-syrat! De sjunger, vittnar, proklamerar och förkunnar om Herrens väldiga gärningar. När Guds Ande faller på pingstdagen och de församlade i övre salen blir fyllda av Guds kraft så går de ut i staden och fyller den med förkunnelsen om Guds väldiga gärningar. Aposteln Paulus säger att

- I sin kärlek har han genom Jesus Kristus förutbestämt att vi skulle tas upp som hans barn, enligt hans vilja och beslut, för att den härliga nåd som han har skänkt oss i den Älskade ska prisas. Ef 1:5-6

Vi är förutbestämda till detta för att Guds nåd ska prisas. Och inte nog med detta, att Gud inför världen vill visa sin nåd, utan

- Så skulle Guds vishet i sin mångfald nu genom församlingen göras känd för härskarna och väldigheterna i den himmelska världen. Ef 3:10

När Gud ville uppenbara sin vishet för härskarna i himlarymderna så gör han det genom församlingen. Genom en samling av bräckliga kärll visar han sin storhet och makt, och mitt i församlingen uppenbarar han sig för sina bröder. Det står:

- Jesus som helgar och de som helgas är alla av en och samma släkt. Därför blygs han inte för att kalla dem bröder, då han säger: Jag skall förkunna ditt namn för mina bröder, mitt i församlingen skall jag lovsunga dig. Hebr 2:11-12

Jesus sjunger Herrens lov mitt i församlingen, ibland de heliga. Och vi är satta till att i den helige Andes kraft manifesteras Guds rådslut på jorden, genom att vara en fungerande kropp där vi tjänar och älskar varandra, och där Kristus själv är huvudet. På så sätt blir vi ett andligt hus, Herrens hus.

-Men Kristus är betrodd som Son att råda över Guds hus, och hans hus är vi, när vi håller fast vid vår frimodighet och vårt hopp som vi berömmar oss av. Hebr 3:6

Vi är kallade och utvalda, för att gå från mörker till ljus - och visa våra medvandrare på den vägen, genom vårt liv och genom vårt vittnesbörd. ■

Bön och sång istället för bingo och sprit!

Börje och Laila har upplevt en total förvandling i sitt liv. Därför vill de använda all sin tid till att berätta för grannar, släkt och vänner om hur Jesus grep in i deras tillvaro.

Text: Stina Fridolfsson

Foto: Mikael Eliasson

Börje blev frälst i sin ungdom, då han mötte maranataväckelsen. Han lät döpa sig, blev andedöpt och var ett brinnande vittne för Jesus.

Under en svår kris kom han bort från Gud, och levde många år i ett rastlöst jagande efter livsinnehåll. Sprit, spel och bingo fick fylla hans tillvaro. Förra sommaren kom han till Maranatas tältmöten i Bällsta, där församlingens missions-

center ligger, alldeles vid Solvalla. Där fick han åter uppleva frälsning och friggörelse.

-Jag är så tacksam att ni hållit ut i alla år och predikat detta budskap om frälsning, annars hade jag inte haft något att komma hem till! förklarade Börje, när han "kommit hem".

Sedan fick han redan samma vecka leda både Laila, som varit hans trogna

följeslagare och stöd i över tjugo år och sin mor och hennes man till Kristus. Hela tillvaron blev helt ny.

Laila berättar:

-Jag kommer egentligen från en riktig "hednasläkt". Fick aldrig höra något om Gud och Jesus hemma. Men jag gick i söndagsskola som barn i alla fall, och fick lära mig bedja.

Utposten i Bro -värd för pingstveckans tältmöten

Text: Hasse Tegnér

Det lilla samhället Bro i Upplands Bro kommun ligger tillräckligt nära storstaden för att vara en förort och tillräckligt långt borta för att vara landsbygdsideyll. Där anordnades under en dryg vecka en tältmötesserie i regi av Maranataförsamlingen i Stockholm. Eldsjälarna bakom initiativet var Bro-borna Börje och Laila,

som alltsedan sin frälsningsupplevelse på 1999 års sommarkonferens på Bällsta bedrivit evangelisation och samlat folk till möten på det lokala planet.

Mötena följde de nytestamentliga principerna för de troendes sammankomster som Maranataförsamlingen under hela sin existens har

omhuldat och slagit vakt om – alla är med och bidrar, tjänar, vittnar och medverkar. Alla som Herren har begåvat med en visa, en predikan, ett tungotal, en tacksägelse, en appell. Ingen kategori undantagen, ingen generation undantagen. Allt under fria, enkla och direkta former. Det är på det viset det lyfter.

Tältresning i Bro. Missionär Stig An

-I femtonårsåldern kom jag i en kris. Jag hade en kamrat som var med i Frälsningsarmén, och jag kände att jag stod inför ett val att följa Jesus. Men jag ville vara fri från alla tvång jag trodde det innebar att vara kristen. Jag ville vara fri och klara mig själv. När jag sagt nej till Jesus, blev livet svårt.

-När jag i fjol följde Börje till tältmötena och lämnade mig åt Jesus, var det som att komma hem. Jag fick tillbaka tryggheten som jag haft i barnatron.

-Jag läste mycket i Bibeln. Det var mycket som var svårt att förstå, och jag var både salig och rädd.

-Sedan, vid dopet, fick jag en väldig glädje inombords. Jag ville genast bekänna tron på Jesus, för frälsningsglädjen måste få komma fram. Efter dopet klarnade Bibeln för mig. Rädslan att göra fel försvann, jag fattade *Guds nåd* bättre.

För Börje och Laila blev hela livet nytt. Sprit, cigaretter och spel, som hållit dem i ett förslavande järngrepp år efter år, har de befriats ifrån. Istället för bingohallen blir det bön nu och lovsång.

Börje och Laila missar sällan ett möte på Bällsta. Fastän resvägen är nästan tre mil, kommer de dagligen till församlingens bönemöten, bibelstudier, väckelsemöten och torgmöten.

De har vittnat ivrigt för sina grannar

om Jesus, och snart kom Börje underfund med att de kunde anordna väckelsemöten i Bro.

Från november förra året, har de oförtrutet inbjudit till väckelsemöten varje onsdag kväll i Café Fjärilen, Upplands Bro centrum.

Människorna som bor i området, har varje vecka fått läsa affischerna de sätter upp, där det med stora bokstäver står att vi sjunger och vittnar om Jesus.

Och efter varje affischeringsrunda har många affischer rivits ned.

-Det är namnet Jesus som skapar irritation, säger Börje fundersamt. Men man upplever också vilken kraft det är i namnet Jesus!

På frågan om varför de inte ger upp, utan fortsätter med denna mödosamma evangelisation, säger Börje:

-Jag har fått för mig att Gud vill göra något i Bro. Även motståndet vittnar om att människor är berörda. Vi får utstå mycket förakt, glåpord och till och med äggkastning mot våra fönster. Men vi berder för motståndarna.

Laila flikar in:

-De som tror på Bibeln räknas för dårar, fastän egentligen är det ju tvärt om. Det är synd om dem som inte mött Jesus. Jag önskar så att många fler får uppleva samma frälsning som vi, så att de också kan få detta underbara hopp att få komma till himlen! ■

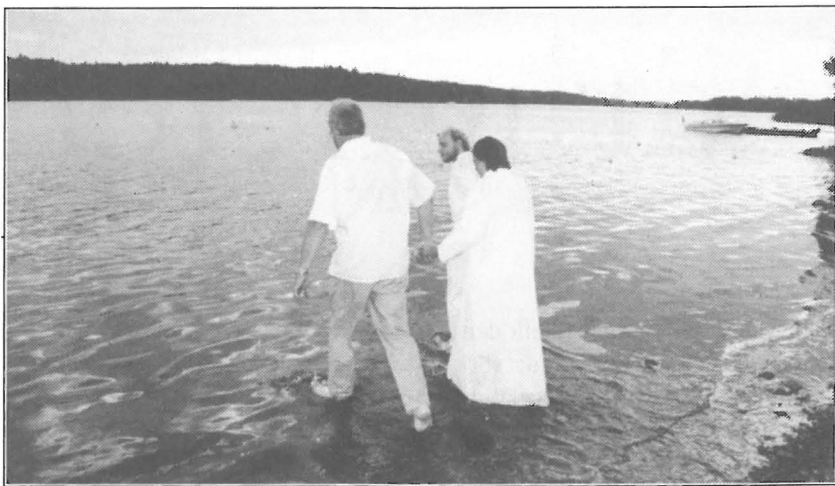

Foto: Tommy Jacobson

Laila tillsammans med dopförättaren och ytterligare en dopkandidat på väg ut i Mälaren för att begrava sin gamla människa i dopet till Kristus!

Foto: Mikael Eliasson

Yngve Stenfelt med släggan, assisterad av Andreas, Paulus och Jonatan Eliasson.

Yngve Stenfelt från Köpenhamn och Stig och Åse Andreasson, missionärspår från Frankrike, var med och byggde upp med inspirerande och vägledande förkunnselse och förbön. Den vitale pionjären Tage Nilsson och sonen Gunnar, som också bor i Bro, deltog ett flertal möten.

Tältmötena visade sig vara viktiga, viktigare än vad vi anade. För sammanhållningen mellan syskonen, för omsorgen om utposterna, för församlingens karaktär som lokal rörelse, för att hålla nådeserbjudandet öppet på platser som tidigare söktes av Gud, för att välkomna den kategori av människor som drar sig för att

under normala omständigheter besöka en församling som kan uppfattas som kontroversiell.

Att flytta ut högkvarteret till utposterna under en vecka, att göra det svårtillgängliga lättillgängligt under några korta dagar, det är tältmötenas syfte. Det rör om lite i grytan. Det är hälsosamt för oss alla.

Mer än ett behovets barn sökte sig fram till förbön och fick uppleva frälsning, befrielse och förnyelse. Och många ungdomar som denna vecka nyfiket för första gången i sitt liv sökte sig till ett evangeliskt möte. ■

Foto: Mikael Eliasson

Härlighetens Gud vill röra vid dig än en gång, på nytt, så att du förstår och ser bortom din fysiska begränsning, så att du kan få börja fira högtid och bli saliggjord. Det osyrade brödets Kristus Jesus. Denna fullhet, härlighet, salighet som du och jag till fullo får äga!

Denna mönsterbild kan läggas ner endast i ett förkrossat och brinnande hjärta, endast hos den som vill gå hans väg och kan höra, som kan handla, som vill handla och som sätter sina fötter i rörelse, med beredvillighetens skor för att gå hans väg. Han är värd det, han är värd ditt hjärta. Hör hans röst, ta den på allvar.

Robin Widén undervisar

Härlighetens Gud

När man läser GT, och speciellt den första boken, så möter man i det förlorade paradiset områden och formationer som människan skapar åt sig. Den gamla människan försöker återskapa det förlorade. Det är sådana maktblock som inte har byggts på en dag, det har tagit generationer att forma dessa konstellationer. Här möter vi Babylon, detta näste för avguderier, så möter vi också Egypten, och så möter vi Sodom.

Det är tre formationer. Människan försöker återskapa någonting som gått förlorat. När man sedan möter Guds svar på allt detta, då grips hjärtat. Gud tar tid. Han plockar inte ut hundra eller tusen eller tio tusen för att möta detta maktblock i tiden. Han tar ut en man, och denne man låter han bo i tält. En enkel man, ett tält och ett altare. Det är Guds svar på den ondska och det inferno, som försöker återskapa och fånga in människor och behärska dem.

Abraham får göra ett uppbrott och lämna bakom sig sitt gamla sammanhang. Han har fått se någonting annat, han har fått höra en röst. Den rösten gick in genom örat, den gick ner i hjärtat och blev ett med hans liv. Den satte hans fötter i rörelse. Abraham var hörsam, kallelsen sjönk ner i hans hjärta och tog gestalt i

hans liv. Han gick på Guds befallning och härlighetens Gud fick uppenbara sig för honom.

Guds svar på allt vi möter i tiden, är ett tält, och ett altare. Han vill lägga ner någonting i en människa av kött och blod, han kommer med en kallelse. När den här kallelsen, utkorelsen, tar gestalt och blir kött leder den till ett uppbrott. Det gamla med dess murar och områden får man lämna bakom sig. Så får man träda ut och vandra mot ett mål. Han har smort hjärtats ögonpar så att det får se någonting annat. Man skådar för att gå, för att se, för att gå mot ett mål. Inte som om man redan hade vunnit det, eftersom man ännu inte till fullo sett honom.

Men ändå älskar vi honom, och den här kärleken är så överväldigande i våra liv att trots att vi inte har sett honom så har vi fått skåda honom i Ordet och det har gripit oss. Det har satt oss i rörelse och vi får fira högtid i denna renhet, i denna sanning, denna högtid i Kristus Jesus. Det är ett dagligt högtidsfirande. Vi är saliga, och vi får vara sanna och genomäktade. Det är sannerligen inte lätt, men han vill göra oss till sanna, äkta människor. Endast då förstår vi att vi behöver honom.

Vi behöver brödet, vi behöver det som

har genomgått ugnens process. Det som har gått igenom allt och som kan mätta våra behov. Vi får av nåd växa till i vår invärtes människa. Fadern förhastar sig inte. Gud tar tid på sig, och han behöver tid med dig och mig. Har går nogsamt till väga. Han tog ut en som lämnade sitt land och sitt folk. De fick bli ett mönster i samtiden, det fick bildligt talat bli en mönsterbild på två ben.

Härlighetens Gud uppenbarade sig, Han är här i dag. Har du ett hörsamt öra, har du ett smort öra, ett blodsbestruket öra, har prästen fått beröra ditt öra, då kan du höra. Då går budskapet in och sjunker ner i ditt hjärta.

När människan får beröras och matas av det himmelska goda blir hon förvandlad. För "idel goda gåvor och idel fullkomliga skänker komma ned ovanifrån, från himlaljusens Fader, hos vilken ingen förändring äger rum och ingen växling av ljus och mörker." (Jak. 1:17)

Där växlar det inte. Det är konstant, det är fast, det är värt att akta på, att taga vara på, det är värt att hörsamma mer än allt annat. Ordet går in i dig, ner i dig, i dina handlingar. Våra handlingar får bli i enlighet med hans syften och stora mål. Gud vill förhållas sig i dig, han vill bli saliggjord i dig, han vill äga dig och for-

ma dig så att din vandring får bli i enlighet med Ordet och den kallelse, som är nerlagd i dig redan i moderlivet.

Det pågick ett himmelskt rådslut innan du föddes till världen. Hela treenigheten var samlad för ett rådslut. Kallelsen lades ner i dig redan där. Gud har omsorg om det lilla, om det som inte ens har sett dagens ljus. Det är som om himmelens hela fullkomlighet, härlighet samlas till råd och det bestämdes om hela ditt liv, din tjänst, din kallelse, din utkörelse. Om profeten heter det:

”Förrän jag danade dig i moderlivet, utvalde jag dig, och förrän du utgick ur modersskötet, helgade jag dig: jag satte dig till en profet för folken.”

Gud tog ut en man, härlighetens Gud uppenbarade sig.

Härlighetens Gud vill röra vid dig än. En gång så att du förstår och ser bortom din fysiska begränsning, så att du kan få börja fira högtid och bli saliggjord. Det osyrade brödets Kristus Jesus. Denna fullhet, härlighet, salighet som du och jag till fullo får äga! Denna mönsterbild kan läggas ner endast i ett förkrossat och brinnande hjärta, endast hos den som vill gå hans väg och kan höra, som kan handla, som *vill* handla och som sätter sina fötter i rörelse, med beredvillighetens skor för att gå hans väg. Han är värd det, han är värd ditt hjärta. Hör hans röst, ta den på allvar.

Herren ger dig allt i tiden – allt med honom! Du är en främling, du är en gäst, ett främmande element för din omgivning. Du har fått en helig kallelse, en helig utkorelse. Den är annorlunda – för han är annorlunda. Han är inte som det du möter i tiden, han förblir annorlunda, för han är Gud. Han är helig, skild ifrån allt det du möter i tiden.

Anden kommer oss till hjälp under vandringen, för vad vi rätteligen bör bedja om, det förstår vi inte. Men vi har Ordet, och tack gode Gud att Ordet har blivit kött och det levande Ordet har förkroppsligats i denne ene, Jesus Kristus, som har gått före och som har fullbordat allt i sig och som nu är här, genom Anden och Ordet.

Har han rört vid dig? Har du upplevt blodets renande kraft över dig? Den ensamma människan Abraham, denne ensling och pilgrim, lämnade bakom sig och vände ryggen åt hela sin samtid. Den

helige hade mött hans hjärta, och den helige avskilde honom. Abraham lämnade det kaldeiska Ur och gick till det land som blev honom visat. Denne människa av kött och blod levde som en främling i det land som Herren skulle visa honom.

Jesus är förstlingen av de avsomnade. Kor. 15. Han föder också en form av förstlingssäd i en bemärkelse. Vi är konungasöner, präster, upptagna, härliggjorda, saliggjorda. Vi har kommit till Sions berg. Och vad finns där? En skara förstfödda söner och döttrar. En himmelsk, levandegjord skara.

Genom tron har denna oerhörda förvandling ägt rum. Efter sitt eget beslut födde han oss till liv genom sitt eget Ord. Någoting som inkluderas, i det att han som förstlingen, den andra människan, den siste Adam, har inträtt och satt sig på majestätets högra sida, kommer till oss i Ordet och genom Anden, föder, när, väcker, ger liv, skapar. Där inget hopp finns där verkar han med sin skapande kraft och sitt eget Ord. Där skapar han en framtid, ett levande hopp.

Genom tron var Abraham lydig, när han blev kallad, och han drog så ut till det land som han skulle få till arvedel; han drog ut, fastän han icke visste vart han skulle komma. Genom tron bosatte han sig såsom främling i det utlovade landet, likasom i ett främmande land, och bodde i tält med Isak och Jakob, som voro hans medarvingar till samma löfte. Ty han väntade på ”staden med de fasta grundvalarna”, vars byggmästare och skapare är Gud. (Hebr. 11)

Det fullkomliga i tabernaklet väntar oss. Det nya Jerusalem, som kommer ner ovanifrån. Se, nu är Guds tabernakel ibland människorna. Sion, den härliga boningen. Med dina livsflöden som strömmar ut och ger läkedom åt staden. Det är en levande ström, det är fullkomligt, det är skönt. En dag skall det fullbordas och slå ut i sin fulla blom.

Men redan här och nu är han en vattenrik källa för dig, ett källsprång som flödar fram och ger läkedom, och ger liv, salighet och hopp. Det ger dig tröst i din kamp såsom främling, såsom avskild och annorlunda. Du äger allt, med honom, han som är och som var och skall komma. Väntar du? Vad väntar du på?

Vad skådar du? Vad är din kost, din näring?

I 87:e psalmen läser vi:

”Ja, om Sion skall det sägas: 'Den ene som den andre är född därinne.' Och han, den Högste, skall hålla det vid makt. Ja, när Herren tecknar upp folken, då skall han räkna så: 'Dessa äro födda där.' Sela. Och under sång och dans skall man säga; 'Alla mina källor äro i dig.'”

Alla mina källor är i dig. Såsom främling i tiden, med ett tält och ett altare. Alla hans källor var i den levande, i honom som förmår göra långt mer än vi kan önska, bedja eller tänka. Det var Abrahams del. Det är din del, broder och syster, det är din del, du främling i tiden. Abraham fick göra upp räkningen med det ena efter det andra, men han hade sitt tält och sitt altare.

Hans vandring var i tillbedjan, och Anden kom hans svaghet till hjälp, i alla situationer, i alla provningar. Han kommer dig till hjälp, du som har ett hörnsamt öra och hjärta, och vill gå den väg han har stakat med sitt blod.

I 3 Mosebok hör jag åter Herrrens röst. Han talar, och då står tabernaklet där. Han har tagit sin boning i tältet, och han talar. Han kallar, kom hit till mig! Han är själv dess centrum, dess allt. Detta tabernakel bestod av bräder, med ofullkomliga mått. Men den ena brädan fogas till den andra, då får du ett gudomligt mått! Du är i behov av din broder, du är i behov av din syster!

Du får överklädas av honom som uppfyller allt i alla och blir delaktig av den himmelska kallelsen. Det är ett tält i tiden, men det är mer värt än alla palats på denna jord, för *han* är där! Han har tagit sin boning i dig, han älskar dig och vill forma dig. Anden kommer din svaghet till hjälp. Du förstår inte allt, men när han kommer till dig och uppenbarar sig för dig under din vandring såsom avskild främling, men ägande allt med honom, då undervisar han dig. Han talar om offrets betydelse. Brännoffret. Han vill äga dig han vill forma dig, han vill dana dig.

Odetta rådslut som fanns redan i embryot av ditt liv – han vill vara dess centrum, Anden kommer din svaghet till hjälp. Herren leder. Han förde ut Abraham som drev främmande härar på flykten. Det var väldiga maktblock och fur-

Tillbaka till ursprunget

Text: Barbro Schröder

Att arbeta med fruktan och bävan på sin frälsning! Vaka och bed! Det är faktiskt viktiga uppmaningar i synnerhet i denna tid då allt tränger på från alla håll och vill våldta vårt sinne, tankeliv och känsla.

Vi måste dagligen hämta in nytt från Herren och leva nära honom annars kan vi bli lika lurade som Israels barn.

Vi läser om det i 2 Mos. 32:21-25

- Och Mose sade till Aron: "Vad har folket gjort dig, eftersom du har kommit dem att begå en så stor synd?" Aron svarade: "Min Herres vrede må icke upptändas; du vet själv, att detta folk är ont. De sade till mig: "Gör oss en Gud, som kan gå framför oss; ty vi veta icke vad som har vederfarits denne Mose, honom som förde oss upp ur Egyptens land."

- Då sade jag till dem: "Den som har guld taget det av sig;" och de gävo det åt mig. Och jag kastade det i elden och så kom kalven till."

- Då nu Mose såg, att folket var lösläppt, eftersom Aron till skadeglädje för deras fiender hade släppt dem lösa.

Israeliterna hade varit med om så stora upplevelser och sett Herrens hand leda dem genom allehanda svårigheter, vad var det som gjorde att de glömde allt och ville ha en annan Gud att tillbedja?

Det skedde nog inte med en gång, utan först börjar avfallet i det lilla, ledaren var borta, han dröjde. Aron stod inte emot, han lyssnade på folket och så gav han efter. Han som varit med om stora ting som Herren gjort i Egypten och i öknen, nu började han lyssna på otron, "de andra" som kanske bara följt med utan att ha förstått de under Herren gjort med sitt folk.

Aron gav efter och folket blev lösläppt. Vi vet vad som hände, de dansade runt guldkalven. Men det var ingen äkta glädje, det var ett oväsen, ingen äkta sång.

Så blir det när vi inte håller oss till Ordet och ursprunget. Äktheten försvinner, vi måste ta till annat för att fylla tomrummet som blir, när vi lämnat Herrens vägar. Men det finns en väg tillbaka om man hamnat fel, vaknar upp och kommer till besinning. Men du måste ta ste-

get tillbaka. Din frälsare låter dig bestämma, han tar ingen med våld eller list och hot.

Min kropp är min, mitt hus är mitt och ingen kommer in i mitt hjärta om jag inte själv inbjuder. Men tänk att få äga livet i Gud som vi får då vi tar emot Jesus! Det är det största och värdefullaste vi fått. Livet i honom, den första kärlekens brinnande glöd som du upplevde när du tog emot honom, den kan brinna lika hett idag. Kanske ditt hjärta känns kallt, därför att du lyssnat till dem som "gett efter" och avvikit från vad Ordet säger.

Du kanske tillhör det lössläppta folket och accepterar och tillber guldkalven.

I många s.k kristna sammanhang hörs oväsen istället för tillbedjan t.ex rock-musik, teater, drama, lekar och skämt. Församlingen är lössläppt för de ansvariga ledarna har gett efter som Aron. De kanske tillber en annan Gud; guldkalven som de själva byggt upp med egna medel. "Se, vad vi skapat," säger de och så förkastar de Herren.

Vi måste återvända till Ordet som är grunden för våra liv. ■

star på denna sodomsslätt. Men så kom ett husfolk, ett tältfolk i uppståndelskraft och med en administration som inte är av jorden, men av himmelen. De satte fångar fria med en himmelsk överlägsenhet i fråga om strategi, om vi skall använda ett sådant uttryck.

Gud uppfyller allt i alla, han giver seger genom få likaväl som genom många. Han vill äga dig, han vill forma dig, han vill dana dig. Den fattige spetälske fick samma ordination som prästen, som konungen, som profeten i GT: Abraham bad Sara, baka åt det himmelska besöket. Hon fick ta tre mått mjöl. Själv sprang han ut bland hjorden och hämtade en killing. Sedan var det högtid. Vi måste fira högtid i denna sanning och i denna renhet, som bara Jesus kan ge genom Ordet.

Vi är främlingar i tiden, avskilda, ett tält- och nomadfolk, ett himmelskt zige-

narsläkte, ägande allt med honom. Han talar, han undervisar, han kommer till dig, han älskar dig.

Den fattige spetälske kunde inte frambära så fina offer. Men det står skrivet att också den fattige skulle frambära på ett visst sätt. Han skulle ta det föreskrivna måttet av mjöl med olja i och så skulle prästen taga något av blodet från det offrade och stryka på den sjukes och sin egen örsnibb. Så skulle även tummen och tån på den leprasjuka bestrykas med blod. Det skulle ske på den åttonde dagen. Den åttonde dagen symboliserade en ny början, en ny framtid.

Herren vill äga dig, han vill förnya kallelsen i ditt liv, i ditt hjärta, vill förnya och han kallar, där inget hopp finns där är han.

Herren har gjort någonting i ditt hjärta och han vill tala till dig han vill äga dig. När översteprästen har rört vi dig, när översteprästen har smort dig, när översteprästen har kallat dig till denna prästerliga tjänst får du vara en präst, vare sig du är liten eller stor. Vi är ett heligt prästerskap, som får frambära offer, ett levande, heligt, Gud välbehagligt offer, vår andliga tempeltjänst.

Det står aldrig i singularis i Efesierbrevet, det är *vår* andliga tempeltjänst, men vi är främlingar. O vilken underbar mönsterbild!

Han har gett oss en människa, med ett hjärta, med en själ, med en Ande, med en kropp, två ben, två armar – men likväl ägande allt, om du så skulle vara en främling och gäst i tiden.

Herren vill öppna ditt hjärta för Ordet, för denna kallelse ifrån honom. ■

Text: Anita Eriksen

Guds ljus i våra hjärtan

I 1 Mos 1:1-4 står det: "I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. Jorden var öde och tom, och mörker var över djupet. Och Guds Ande svävade över vattnet. Gud sade: 'Varde ljus!' Och det blev ljus. Gud såg att ljuset var gott, och han skilde ljuset från mörkret."

Något hade hänt som vi får mycket liten kunskap om. Vi vet bara genom spridda informationer längre fram i bibeln att en strid hade utkämpats och att Satan fallit ned från himmelen. Men vid detta tillfälle, då Gud begynner att skapa något meningsfullt på jorden, står det att det var öde och tomt, det var mörkt. Det hade uppstått ett kaos. Det fanns inget liv på jorden och så började Gud med ljuset, som är en första förutsättning för att något liv skall kunna framalstras.

I samma kapitel vers 31 står det att "Gud såg på allt som han hade gjort och det var mycket gott".

Så läser vi om hur människan, som skulle regera på jorden åt Gud, föll i synd. Plötsligt flyttade nu all denna tomhet och ödslighet, allt detta mörker och kaos, som före Guds skapande härskat på jorden in i människans hjärta, i hennes tankar och sinne. Människan blev av med den härlighet från Gud som hon varit klädd i och upptäckte att hon var naken, blind och ömkansvärd. Guds ande hade vikit ifrån henne.

Hur skall du, som idag befinner dig i detta tillstånd, kunna knyta en kontakt med Gud? Hur skall du åter kunna bli klädd i Hans härlighet? Hur skall denna tomhet, detta kaos du känner inom dig försvinna? Hur skall du åter kunna fyl-

las av Guds Ande och bli Hans barn?

Gud sände sin Son, Han som var med vid skapandet av livet på jorden, ja, Han som var Ordet som skapade. "I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Genom honom har allt blivit till, och utan honom har inget blivit till, som är till. I honom var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det." (Joh 1:1-5)

Denne Jesus sände Gud. Han som inte gjorde någon synd, som gick omkring här nere på jorden och hade Guds Ande i sig. Han som gjorde gott och botade alla, men framför allt motstod alla de frestelser som satan försökte få honom på fall genom, och som i Getsemane utkämpade en kamp mot satan som ingen annan gjort. Han sa till Gud "Fader, om du vill, så tag denna kalk ifrån mig! Men ske inte min vilja utan din." (Luk 22:42)

I detta är en oerhörd hemlighet: *inte min utan Guds vilja*. Han hängdes upp på korset, men döden kunde inte behålla honom för det fanns inget i Jesus som tillhörde Satan. Och på tredje dagen steg han åter upp ur dödsriket. Där ser vi detta underbara; du återknyts till Guds skapande kraft.

När du tror på Jesus Kristus, bekänner din synd och kapitulerar inför det faktum att Gud skall var din Herre, då skapar han i dig ett nytt liv. Du blir född på nytt, blir en ny människa i Jesus Kristus, får ett nytt medborgarskap i himmelen. Du var tidigare död i synder och överträdelser men nu får du ett nytt liv av Gud.

Denna tomhet, detta kaos som du haft i ditt hjärta försvinner. Gud skapar på nytt "Ty den Gud som sade: 'Ljus skall lysa fram ur mörkret', han har låtit ljus gå upp i våra hjärtan, för att kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte, skall kunna sprida sitt sken. (2 Kor 4:6, 1917 års översätn.)

Ditt jordiska liv har en gång ett slut. Din kropp, det materiella, kommer att återgå till jorden. Men för den som har tagit emot det nya livet, väntar en evighet tillsammans med Gud, med Jesus. I Bibelns sista bok Upp 21: 23 står det "Staden behöver inte ljus från sol eller måne, ty Guds härlighet lyser upp den, och dess ljus är Lammet," och i vers 27 står det "Aldrig någonsin skall något orent komma in i den".

Gud arbetar med det stora universella men också med den lilla individuella människan. Han vill att alla människor skall bli frälsta - också du. ■

Skapelsen väntar ivrigt på att Guds barn skall uppenbaras. Skapelsen har ju blivit lagd under förgängelsen, inte av egen vilja utan genom honom som lade den därunder.

Ändå finns det hopp om att också skapelsen skall befrias från sitt slaveri under förgängelsen och nå fram till Guds barns härliga frihet.

Vi vet att hela skapelsen ännu samfällt suckar och vändas. Och inte vara den, utan också vi som har fått Anden som förstlingsfrukt, också vi suckar inom oss och väntar på barnskapet, vår kropps förlossning.

Rom. 8:16-23

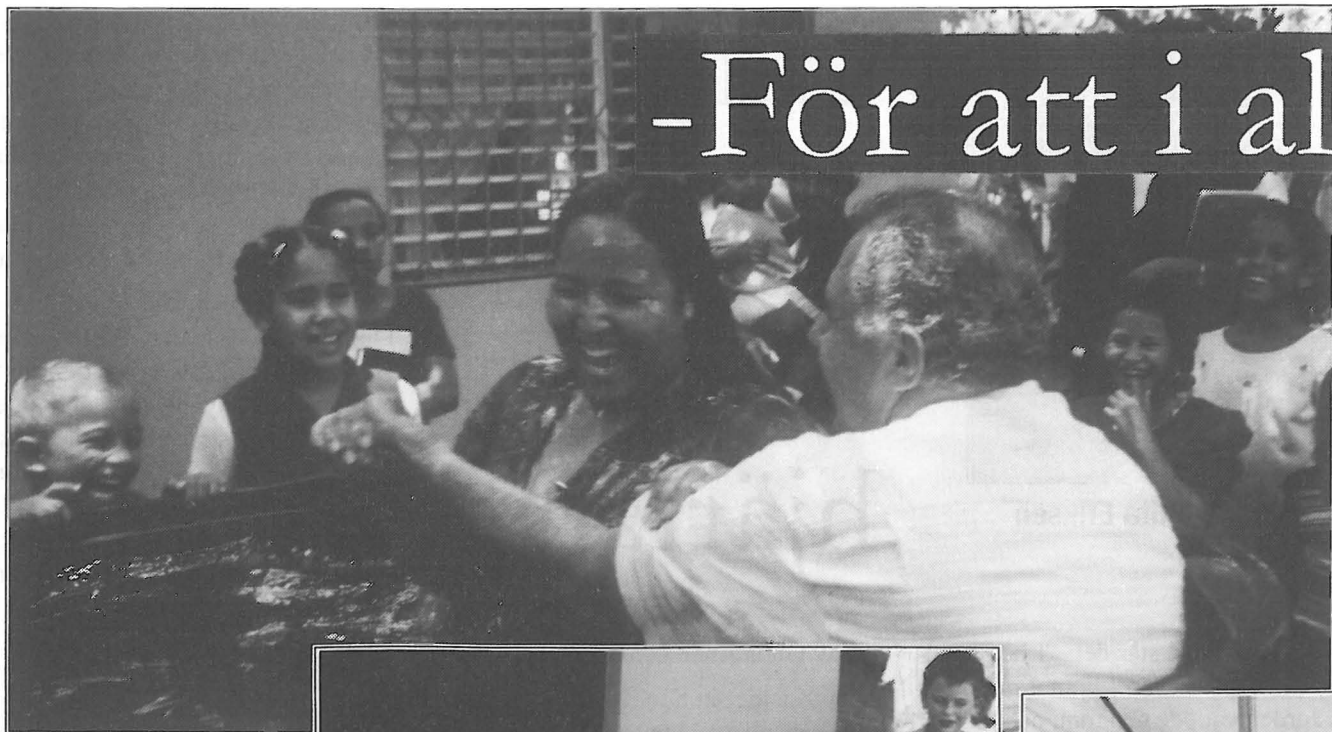

Foto: Kristin Fredriksson

Reportage: Ulla Näsholm

Maranata är ett rop som skär genom parti- och samfundsgränser. På olika sätt har människor berörts av budskapet.

Unga advokater som varit i kontakt med komuniteten har förstått kampen för rättfärdighet och bistår efter förmåga människor som inte har egna resurser och därför förbises i rättsligt avseende.

Människor har tagit emot förnyelse och frälsning och de förmedlar tro och vision i olika sammanhang.

Den grund NT:s undervisning lägger för arbetet i församlingen är konkret och vägledande.

Utanför alla kyrkliga sammanhang och förbi allt vad traditioner och regler heter växer nu arbetet fram. Många har blivit frälsta och här presenterar tidningen några av dem som arbetar i komuniteten och även ett par av de nyfrälsta syskonen.

Berno, ansvarig för arbetet:

- Alfabetiseringen öppnade dörrarna

-Det som sker nu ser vi som en begynnelse av en vision som Arne Imsen hade för mer än tio år sedan. Han såg hur Las Palmas lyftes upp på en högre nivå. Förändringen kommer att nå långt och djupt in i familjerna. Det handlar om att ta itu med såna saker som sopor och hygien. Det blir en följd av det nya liv människor upplevt genom frälsningen i Jesus Kristus. Alfabetiseringen bland människorna i området är det som öppnade dörrarna, så människor lyssnade och tog emot.

-Nu går vi in i en ny etapp i arbetet, där det handlar om att de nyfrälsta syskonen ska ledas vidare. Som vi förstår av händelser som utspelar sig här, hemma och överallt där Guds verk går fram, så är djä-

vulen vred och söker att slå in sina kilar. Som ett böneämne vill jag nämna de nyfrälsta vännerna och att vi på ett rätt sätt får vara herdar för hjorden, och inte herrar över dem.

-Här finns det mycket av kyrklig organisation och hierarkistiskt tänkande och den nästan dagliga fråga vi möter i detta pionjärarbete är när vi ska bygga vår kyrka. Traditionen är djupt rotad, men vi ber att Gud ska bevara oss i enkelheten, efter den församlingsmodell vi möter genom nya testamentets vittnesbörd. Daglig gemenskap kring ordet och bönen är viktig, men även att kunna inbjuda till bordet och att dela de vardagliga problemen många brottas med. ■

Kito och Belkys, engagerade i skola, möten och fängelsemission:

- Ingen religion

Kito: Det är Guds tid för denna del av Las Palmas, det som händer nu. Det är viktigt att understryka att vi inte predikar någon religion, utan ett nytt liv.

Det var Kito som döpte fem av de nyfrälsta till Kristus. Dopet skedde i trädgården till familjen Vidéns hus. En svart vattentank i plast tjänade som dopgrav.

Belkys: Det är en underbar erfarenhet det som nu sker i Las Palmas. Människor har vaknat upp och närmat sig Gud. Många har omvänt sig, några har blivit döpta och vi tackar Gud för arbetet här. ■

händelser frälsa några!

Foto: Kristin Fredriksson

Clotilde poserar med Bertil Fredriksson, som tillsammans med familjen var i Santo Domingo några försommarveckor

Clotilde, hjälper till vid medicinska mottagningar

-Jag har hittat huset

Hon hittade lokalen i området och berättade det glädjestrålade för Berno. De hade talat om att försöka hitta något i närheten där de kunde ha skola, bibelstudium och mottagningar. Nu fanns huset där, färdigt för uthyrning. Och visst var det Guds ledning – han som hyrde ut huset blev frälst tillsammans med sin familj redan första mötet.

Clotilde har varit frälst i sju år och växer alltmer in i upp-

gifterna. Det är alltid i läge att slå sig ner hemma i hennes enkla kök, dricka kaffe och samtala. Hon vet också vilka som behöver besök eller hjälp på ett särskilt sätt.

De medicinska mottagningarna arrangerar hon så, att doktorn har en lista på patienter när hon kommer. Är någon särskilt dålig ser hon till att de får komma först till läkaren. ■

Valentin, nyfrälst broder

-Frälst och helad i samma möte

Hela familjen blev förvandlad då Valentin och hans fru Ogracia blev frälsta.

-Jag är en helt ny människa. Nu är jag totalt helad, jag har ingen värk längre. Och så är jag Guds barn – jag är frälst!

-Nu kan jag visa mina barn vägen, vara ett föredöme för dem och ge dem Guds Ord.

Mötena hålls oftast på gårdsplanen där unga och äldre samlas för att sjunga och

lyssna till Guds Ord. En del av grannarna är inte särskilt glada över den förändring som skett. Där det förr var dans och spel oftast i samband med sprit är det nu väckelsemöten eller bibelstudium.

Också barnen kommer för att delta, de älskar att sjunga och lär sig snabbt sångerna.

Evangeliet manifesterar sig i en förvandling som faktiskt berör hela området. ■

Foto: Silma Fridolfsson

Marcia tillsammans med sonen David

Marcia, arbetar i fängelsemissionen

-Kommuniteten inspirerade mig

Hon bodde sju år i kommuniteten. Det var ett speciellt tilltal från Herren Jesus Kristus som gjorde att hon vågade flytta tillsammans med svenskarna. Hon och hennes barn var några av de första dominikaner som flyttade till Comunidad Maranata.

Där fick hon inspiration att börja med alfabetisering som hon av och till har haft under de senaste åren. Fängelsemis-

sionen har på ett särskilt sätt blivit lagd på hennes hjärta och hon var glad att kommuniteten engagerade sig i detta. Under de år som gått har Marcia troget fortsatt arbetet i olika fängelser. Hon har sett Guds omsorg och trofasthet och hur han försett henne med resurser så hon haft möjlighet att dela med sig av mat eller kläder till behövande människor. ■

Foto: Kristin Fredriksson

Valentin döps av Kito

Foto: Stina Fridolfsson

Här flankeras Olympia av trossyskonen Marcia och Geralda.

Olympia, andlig mor och förebedjare

- Tack för att ni kom

Olympia bor tillsammans med sin familj några mil utanför stan. Under en tid fanns det en storfamiljsgemenskap på landet där hon bodde. Hon och hennes familj blev frälsta för många år sedan. Arne Imsen döpte dem.

Genom åren har kontakten med dessa syskon varit levande, även om de inte hade möj-

lighet att vara med på möten eller sammankomster.

Olympia har upplevt många Gudsingripanden. För bara några veckor sedan upplevde dottern Mensa hälsa. Doktorn misstänkte hjärntumör och Mensa var illa däran. Men Gud grep in och gjorde henne frisk. Tillsammans prisar vi Gud för vad som hänt. ■

Foto: Ulla Näsholm

Barnen lyssnar till Doris.

Doris, läkare och ansvarig för den medicinska delen av arbetet

-Barnmöten är viktiga

Redan från sjuksängen (hon hade just haft en hjärtinfarkt) började Doris planera barnmöten.

-Det gäller ju framförallt barnen. De tycker om att sjunga. Men de måste få något eget också och vi ska fort-

sätta och ha speciella möten för dem.

- Det är underbart det som nu sker. De nya troende vill veta mer och de växer fort. Fast vi måste nog skaffa mikrofön och högtalare för att nå längre ut i området. ■

Foto: Kristin Fredriksson

En av de fem som döptes denna gång var Alfredo.

Alfredo, juridikstuderande

- Här vill jag satsa

Han hade hört om Comunidad Maranatas arbete för flera år sedan. Det var särskilt engagemanget i fängelserna som tilltalade honom.

-Att träffa människor som inte bara predikade, utan även

var redo att hjälpa människor på olika sätt var något nytt för mig. Det gjorde mig nyfiken och jag började besöka mötena.

Så kom han, lyssnade blev frälst och döpt. Nu vill han satsa tid och kunskaper för att vara med och hjälpa människor. ■

Arbetet fortsätter. Nu gäller det att leda nya troende längre på frälsningens väg, så de kan komma i tjänst för Herren Jesus Kristus i församlingen. Alla har en uppgift i Guds rike och det är fascinerande att hos de nyfrälsta ana och se vad Gud har tänkt för dem var och en.

Men givetvis är det också en kamp, det hör till. Det gäller att bli bevarad i enkelhet och väntan att Jesus ska komma och hämta dem som hör honom till. Kyrkor, människomeningar och traditioner vill hindra människor. Därför är det så viktigt med tät gemenskap och

daglig bibelundervisning. "Ständigt var dag var de endräktigt tillsammans", står det i Apostlagärningarna om de första kristna. Det gäller i hög grad också den tid vi lever i.

Jesus kommer snart – Maranata! ■

**Ditt offer till
missionen
förmedlas
genom pg
44 10 05-6**

Maranataförsamlingen
i Stockholm

Församlingen är ingen religiös förening – det handlar om liv!

Text: Agneta Orellana

I princip håller alla troende med om detta, men tyr sig till "trygga" religiösa system för sitt gudstjänstliv. I Ordet finns väl beskrivet hur de första kristna levde med en livsstil, som vi behöver mycket mer än de, då vi lever i ändens tid.

Det står i Apg 2:42: "OCH DESSA HÖLLO FAST VID APOSTLARNAS UNDERVISNING OCH BRÖDRAGEMENSKAPEN, VID BRÖDSBRYTELSEN OCH BÖNERNA".

Som församling är vi Kristi kropp i tiden och måste fungera lokalt fastän vi har syskon runt om på hela jorden. Vi förkroppsligar uppståndelselivet genom att ge våra liv för syskonen. Detta fungerar endast då vi låter oss ledas så att mönsterbilden från Skriften kan praktiseras. Det handlar om andliga principer som hör till livet självt.

Vi måste vara måna om och sträva efter (*hålla fast vid*) att inte medvetet välja fel väg. Då behövs verkligen undervisning från sådana som Gud utvalt, utrustat och satt i församlingen till vår uppbyggelse (*apostlarnas undervisning*). Detta hålls samman genom syskonkärleken (*brödragemenskapen*). Vi har fötts på nytt in i ett nytt rike och har en ny familj och måste göra oss beroende av varandra för att bli bevarade både andligt och fysiskt i den här onda världen.

Vi har Jesu försoningsverk som gemensam bekännelse och grund och förkunnar hans död tills han kommer (*brödsbrytelsen*). Vi har direktkontakt med himmelens Gud både personligt och gemensamt där två eller tre kommer tillsammans i Jesu namn (*bönerna*).

För att det ska finnas liv behöver vi denna allsidighet eftersom frälsningen gäller ande, själ och kropp. Om någon av dessa fyra grundläggande delar i församlinglivet utesluts, blir det tyvärr en död religion, som är död hur mycket kristen den än kallar sig. Hela andra kapitlet i Apostlagärningarna beskriver detta på ett underbart sätt. Församlingen fick sina direktiv ovanifrån, lärjungarna predikade så att många omvände sig. Då föddes fram ett behov av varandra och man blev löst från egoism, kunde lösgröas från sådant som låg i vägen, och kunde ha allting gemensamt så ingen led nöd. Andedopet fick praktiska konsekvenser i ett ansvarstagande för varandra i vardagen. Ett gudstjänstliv dygnet runt där man tjänar Gud och varandra – älskar Gud och sin nästa.

Idag ser vi hur människor försöker organisera behjärtansvärda och till synes viktiga projekt utanför församlingen men vill ändå ha beteckningen kristen verksamhet. Det finns kända partier, organisationer och rörelser, exempelvis KD, Hoppets Stjärna, Ja till livet, Förbön för

Sverige, Taizérörelsen, där man engagerar människor men vill inte följa Guds principer för att liv ska kunna födas. Vårdar man inte ovannämnda fyra områden lever man inte kristet församlingsliv.

Vill man bara ha en sida hamnar man i något helt annat. Vill man bara ha det traditionella sk gudstjänstlivet med lyssnande till en pastor söndag kl 11, och det inte får konsekvenser i vardagen, så blir kristendomen förvanskad till en filosofi.

Tycker man att firandet av sakramenten som kyrkan tillhandahåller räcker, blir det bara en religiös rit. Föredrar man istället att endast fokusera på bönegemenskap, kan ju detta vara mer en social gemenskap, kanske kultur, men om de andra elementen saknas kan man lätt hamna i vidskepelse och spiritism. Vill man skapa kristendomens naturliga andrahandsverkningar i ett socialt engagemang där inte hela evangelium finns med, har man hamnat i politik.

Jesus vill ha oss helt och hållet och inte dela oss med världens makter. Han har lovat att bevara oss om vi inte går i ok med de som inte tror. Han måste vara vår kapp och stav.

Vi måste äga den sanna brudekärleken till vår Herre så vi inte blir kvarlämnade när han kommer för att hämta de sina. Det är livets Andes lag som verkar i oss allt detta. ■

Ekumeniken eller Jesu lärjungaskap?

Veikko Roppola, Göteborg

Ordet *ekumenik* är helt främmande för Bibelns ordval. Men däremot kommer *Jesu lärjungaskap* fram på många olika sätt. Jesus som överstepräst ber för sig själv, för lärjungarna och alla dem som tror på Honom. (Joh. 17 kap.) Biblisk enhet och lärjungaskap kommer fram: "Jag i dem och du i mig – ja, för att de skola vara fullkomligt för-enade till ett så att världen kan förstå att du har sänt mig och att du har älskat dem, såsom du har älskat mig". (v. 23) Och vers 24: "Fader jag vill att där jag är, där skola ock de som du har givit mig vara med mig, så att de få se min härlighet, som du har givit mig: ty du har älskat mig före världens begynnelse".

Även Jesus, Livets Herre gör jämförelsen att Han är vinträdet och Hans egna är grenar i samma vinträd. "Jag är det sanna vinträdet och min Fader är vingårdsmannen. Var gren i mig, som icke bär frukt, den tager han bort; och var och en som bär frukt, den rensar han, för att den skall bära mer frukt. - - - Förbliven i mig så förbliver ock jag i eder. Såsom grenen icke kan bära frukt av sig själv, utan allenast om den förbliver i vinträdet, så kunnen I det ej heller, om I icke förbliven i mig" (Joh. 15:1-2, 4)

Det är viktigt att vi som Jesu egna tillhör vinträdet Jesus, och får näring av vinträdet. Att grenarna inte torkar och hamnar i djävulens läger. Om Jesu gemenskap berättas i Joh. 10. Han säger att han är den gode herden och vi, hans egna, är fåren i hans fårahus. "Jag är den gode herden. En god herde giver sitt liv för fåren." (v. 11)

Livets herre säger också "I min Faders hus äro många boningar; om så icke vore, skulle jag nu säga eder, att jag går bort för att bereda eder rum." (Joh. 14:2)

Även den gode herden säger: "Jag är

den gode herden, och jag känner mina får, och mina får känna mig. - - - Jag har ock andra får, som icke höra till detta fårahus; också dem måste jag draga till mig, och de skola lyssna till min röst. Så skall det bliva en hjord och en herde." (Joh. 10:14, 16)

De andra fåren är säkerligen troende messianska judar. Dem som Jesus valde först till sitt fårahus att vidare dela evangeliets glädjebudskap. Att Jesus Kristus dött för dina och mina synders skull för att vi skulle få leva och få evigt liv. Men judarna vände ryggen till sin Frälsare och så fick vi hedningar privilegiet att sprida detta budskap jorden runt. Glädjens budskap "Huru ljuvliga äro icke fotstegen av de män, som förkunna frid, deras som frambära gott budskap." (Rom. 10:15)

Vi får vara både stolta och ödmjuka samtidigt för att han valde oss att få följa hans fotspår. Samtidigt får vi vittna för världen att Han lever och har all makt i himmelen och på jorden. Vi får kämpa livets goda kamp på segrarens sida.

Guds och hans sons vilja är att vi lever i sanningen och tillåter den helige Ande leda oss så att vi inte förfalskar Guds ord. "För var och en som hör de profetians ord, som stå i denna bok, be-tygar jag detta: 'Om någon lägger något till dem, så skall Gud på honom lägga de plågor om vilka är skrivet i denna bok. Och om någon tager bort något från de ord som stå i denna profetias bok, så skall Gud taga ifrån honom hans del i livets träd och i den heliga staden, om vilka är skrivet i denna bok.'" (Upp. 22:18-19)

Det är viktigt att vi följer och lever efter Guds ord. Annars är vi förlorade i evighet och allt arbete går till spillo. Om vi inte är lydiga Guds vilja och hans ord, är det bättre att inte syssla med falsk lära

och ekumenik, ty det är sämre än att vara ateist!

Vad är ekumenik?

Sedan till ekumeniken: Vad är ekumenik? Ekumeniska Världskyrkorådet står bakom allt detta. huvudarkitekt är påvekyrkan med själva djävulen! Den finska pingstpredikanten Niilo Heimonen skrev 1969 i boken "Mitä Nyt-Vad nu" så här: "Ekumeniska rörelsen förklarar att alla världens kyrkor tillsammans bildar Kristi kropp. Även ekumeniska rörelsen grundar sig på att allt är tillåtet. Att Bibeln och Koranen har samma värde. Detta är ett tecken i den yttersta tiden och inte bara ett tecken, det är farligt och vilseledande.

I ekumeniska rörelsen är det inte fråga om gemenskap med Kristus bara, utan gemenskap med olika kyrkor. Fronterna blir tydliga. Å ena sidan den mot Kristus otrogna skökan som förenar sig med världen. Å andra sidan är den mot Kristus trogna brudförsamlingen. De som följer Frälsaren 'utanför läget'.

Heimonen uppmanar de sanna kristna att lyda maningen vi läser i Uppenbarelseboken: "Och jag hörde en annan röst från himmelen säga: "Dragen ut ifrån henne I mitt folk, så att I icke gören eder delaktiga i hennes synd och fån eder del av hennes plågor." (Upp. 18:4) Men detta fungerar inte bara praktiskt i Heimosens liv eller i Pingstförsamlingar i Finland eller Sverige. Jag tror att det gäller även mig som för femton år sedan efterföljde denna uppmaning.

De flesta församlingar och enskilda kristna lever så nära skökan som möjligt och lyder denna. "Man får inte döma, inte kritisera, vi måste älska, kääärleken, kääärleken..."

Vi måste älska Jesus och hans ord. Ingenting annat hjälper någonting! ”Men han svarade och sade: ’Var planta, som min himmelske Fader icke har planterat, skall ryckas upp med rötterna.’”

Fiendens starkaste vapen den yttersta tiden är ekumeniken, och detta faktum att troende kompromissar mellan sanningen och lögnen. ”Honom som efter Satans tillskyndelse kommer med lögnens alla kraftgärningar och tecken och under - - - därför sänder ock Gud över dem villfarelsens makt, så att de sätta tro till lögnen. (2 Tess. 2:9, 11)

Detta är mycket allvarligt och vi, Jesu efterföljare, borde gråta inför den sanningen. Att så många tro går till spillo, att så många går evigt förlorade. ”Det förundrar mig, att I så hastigt avfallen från honom, som har kallat eder till att vara i Kristi nåd, och vänden eder till ett nytt evangelium.” (Gal. 1:6)

Samma förundran har många Jesu egna idag. Och Livets Herre gråter, då han ser allt detta, liksom han grät när han såg ut över Jerusalem. ”Då han nu kom närmare och fick se staden, begynte han gråta över den och sade: ’O att du i dag hade insett, också du, vad din frid tillhör! Men nu är det fördolt för dina ögon.’ (Luk. 19:41-42)

Jag tror att största sorgen för Mästa-

ren är idag ekumeniken, och det är också min sorg. Martin Luther fick uppenbarhet av Gud sanningen om rättfärdiggörelsen. Att människan upplever rättfärdigheten endast genom tro, endast genom Guds nåd och Jesu Golgataoffer. Men nu har lutherska kyrkan i Finland ändrat den bekännelsen till den som påvekyrkan använder. Man säger att människan kan uppnå rättfärdigheten genom sina egna gärningar och förstås betala pengar. Nu är grunden borta för den protestantiska tron. Om grunden är borta kan man inte äga den bibliska tron, utan lever i en villolära.

Eftersom vi lever i den yttersta tiden, så uppenbarar sig Antikrist mer och mer och bygger sitt rike – EU. Men innan Antikrist uppenbarar sig synligt, måste det finnas ett rike och ett Guds tempel för honom. Det betyder att Salomos gamla tempel måste byggas upp igen i Jerusalem där nu Bergmoskén står. Vi kan föreställa oss vad som händer. ”Veder-sakaren, som upphäver sig över allt vad gud heter och allt som kallas heligt, så att han tager sitt säte i Guds tempel och föregiver sig vara Gud.” (2 Tess. 2:4)

”Guds sons vikarie”. (Vicarivs Filii Dei – 666), påven från Rom, har besökt Israel och ”de heligas stad” Jerusalem.

Jag undrar mycket om han är så som han säger ”Guds sons vikarie” varför har han inte tidigare besökt Israel? Skulle inte påvetronen finnas där och hans rike Vatikanen? Varför har han och hans kompanjoner förföljt, mördat och hatat judarna, Guds egendomsfolk, så mycket?

Påvekyrkan samarbetade även aktivt med Hitler och Nazityskland. Även Luther hatade ”moderkyrkan”, det judiska folket, och dödade sanna kristna, som följde sin Mästare i dopets grav.

Varför åker påven i sin ”apbur” runt om i världen, helt i motsats till hur den äkta gudasonen gjorde? Jesus var inte rädd för något, han mötte mördare, stenkastare o.s.v. Han var den modigaste Hjälden!

Tiden är inne när Antikrist ska stiga fram som hela världens härskare. Hans rike EU utvidgar sig med full fart. EU:s pampar besökte Kairo, men dessförinnan var påven där. Påvekyrkans effektivaste vapen är just ekumeniken.

”Och hela jorden såg med förundran efter vilddjuret.” (Upp. 13:3)

I Kairo samtalade påven med grekisk-ortodoxa och muslimer. Han tyckte att ”det var lättare att samtala med muslimer än med ortodoxa” Och det tror jag!

”Alla vägar leder till Rom”. Alla världens religioner och villolärare, även alla frikyrkor har gått samman. De får samma antikristliga kropp, ekumeniken och globaliseringen blir fullbordad. Vilddjurets rike är färdigt och den mäktige, store härskaren Antikrist själv stiger fram och tar över all makt på jorden. Sedan börjar hatets tid. ”Och om den tiden icke bleve förkortad så skulle intet kött bliva frälst; men för de utvalda skall den tiden bliva förkortad.” (Matt. 24:22).

Har de som är Herrens utvalda gått vilse och följer ekumenikens lögnmästare? Många har följt Herrens uppmaning i Upp. 18:4 och gått helt utanför lägret. (Hebr. 13:3). Jag tackar Herren att Maranatafolket har gjort så som Bibeln och Jesus uppmanar. Och kanske några fler.

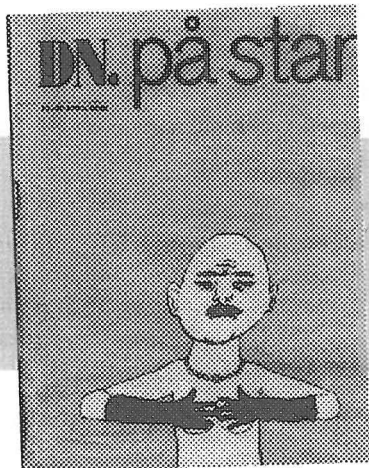
Det är många som tror att katolska kyrkans rötter finns i den apostoliska tiden och att bara den disponerar himmelsrikets nycklar. Men påvekyrkan kan härledas till soldyrkarna och deras symbol var hakkorset. Solen var deras gud och den kulten har sin upprinnelse i Babel.

”Varför åker påven i sin ”apbur” runt om i världen, helt i motsats till hur den äkta guda-sonen gjorde?”

Ett allt mer pervers!

Statsunderstött propagandauppdrag!

Klipp ur DN 20:e april 2000

Genom att lyssna på radio, se på TV och bläddra i dagstidningar får människorna i vår tid vänja sig vid och lära sig normalisera förhållanden som aldrig någonsin förr varit tänkbara.

Sveriges största dagstidning, Dagens Nyheter, har allt tydligare börjat framstå som den homosexuella rörelsens främste vapendragare. För en tid sedan tog man på flera sidor i sin helgbilaga upp begreppet "queer", som är den senaste modetrenden i västerlandet.

Ordet, som är anglosaxiskt och egentligen betyder "underlig, konstig", används som slangord för homosexuell. Nu håller det på att bli ett "slagkraftigt samlingsnamn för en ny öppenhet kring den sexuella identitetens flytande gränser." Detta innebär att det inte längre ska finnas något som heter naturligt och normalt, när det gäller sexualitet.

"Att praktiskt utöva queer är att arbeta politiskt för att utmana heteronormativa strukturer i samhället, det vill säga

de regler som har till uppgift att forma oss till heterosexuella individer."

Begreppet queer är nytt, det håller fortfarande på att söka sin form. Henrik Schmidt, som skrev artikeln, förklarar att i Stockholm – Sverige är denna rörelse fortfarande i sin linda. Fortfarande finns kategoritänkande. Men nu kommer klubbar och olika kulturella aktiviteter som ivrigt missionerar för queer.

Fem miljoner i offentliga bidrag

En av förgrundsgestalterna som för denna rörelsens talan, heter Tiina Rosenberg, och tituleras forskare. Tillsammans med sex andra queerforskare från Stockholms universitet har hon nyligen fått fem miljoner kronor från Riksbankens jubileumsfonds särskilda kulturfond "för att montera ned heterosexualiteten som norm."

Ett förment vetenskapligt, statsunderstött propagandauppdrag!

Queer-rörelsen menar att könstillhörighet är en konstruktion. Så här förklarar Tiina Rosenberg för På Stan:

Tammus var solens gudason och Samirasis var hans moder. ("Och han förde mig fram mot ingången till norra porten på Herrens hus, och se, där sutto kvinnor som begräto Tammus. Hes. 8:14.) Även Samirasis och hennes son Tammus var förebilder till den senare moder-barnkulten av Maria och Jesusbarnet i den katolska läran. I de katolska länderna är Jesus en alldeles vanlig pojke, man ger hans namn till vilken gosse som helst.

Det stora ekumeniska mötet hölls i Nicaea år 325. Där beslutade kejsar Konstantin den store från Rom att hedningar, soldyrkare och kristna skulle gå samman. Så föddes statskyrkan, katolska kyrkan. Och de kristnas vilodag som innan dess var lördagen, ändrades till sön-

dag (=soldag). Den 25 december firades förutom Jesu födelsedag också kejsarens födelsedag, solgudens dag. Man kan utifrån bibeln räkna ut att Jesus inte alls föddes den 25 december!

Alla kristna gick inte med i ekumeniken och det har alltid under Nya Testamentets tid funnits sanna kristna "utanför lägret". Så är det också idag. Den som inte väljer en falsk Jesus, falsk lära, falsk bibel, falsk sångbok, falsk församling, falsk helig ande, falsk undervisning, o.s.v.

Om du har två sedlar, en äkta och en falsk, är jag säker på att du väljer den äkta, eller hur? Men när det gäller att välja i den allra viktigaste frågan, då väljer många den falska. Varför?

Trots allt som händer, får vi inte tappa modet: "Men när detta begynner att ske, då mån I resa eder upp och upplyfta edra huvuden, ty då nalkas eder förlossning." (Luk. 21:28).

Arne Imsen fick leva ett rikt liv på Herrens slagfält, och hans testamente lyder: "Fortsätt kampen!" Vi som är kvar på Herrens slagfält måste kämpa vidare mot fiendens front. Ty Gud vill inte ha desertörer. Han har gett oss vapen: "Ikläden eder hela Guds vapenrustning, så att I kunnen hålla stånd emot djävulens listiga angrepp." (Ef. 6:11)

"Han som betygar detta säger: 'Ja, jag kommer snart.' Amen. Kom, Herre Jesus!' Marana ta! ■

och laglöst samhälle

-Målet är att den heterosexuella majoriteten får klart för sig att deras norm inte kan fortsätta ha all makt. Och att ifrågasätta etablerade sanningar, dogmatism, fördomsfullhet och fundamentalism.

Även i Expressen, 27/4, skriver man på ledarplats under rubriken Född fri:

"Frihet att välja identitet är en minst lika viktig liberal fråga som valfrihet inom barn- och äldreomsorgen."

Höjden av frihet är tydligen att ifrågasätta föreställningen om att det finns en given sexuell identitet. Fastän artikeln inleds med den skrämmande statistiken om att var fjärde homosexuell under 25 år försökt ta livet av sig, och att homosexuella vanligen lider av psykiska besvär och depressioner, så fortsätter man ännu ivrigare att hävda sina abnorma frihetsideal.

Riksförbundet för sexuellt likaberättigande (RFSL) kämpar intensivt för att antidiskrimineringslagen ska omfatta även bisexuella och transvestiter.

I DN 15/5 fanns en debattartikel med rubriken "Låt homosexuella adoptera barn". Den var undertecknad av ordförandena för ungdomsförbunden tillhörande riksdagspartierna M, Fp, C, S, V och Mp.

Statistik på kriminalitet

I alla media rapporteras om stigande ungdomsbrottslighet. Vid allt lägre åldrar begår barn och ungdomar mord, våldtäkt och rån. Med den logiska följderna att allt yngre brottslingar får långa fängelsestraff.

Nyligen stod att läsa en rapport om att tjugo procent av all handel i världen är kriminell och sköts av den undre världen. Droger, tjuvgods, osv. På senare år har ytterligare varor kommit med i handeln. Nämligen handel med organ från människokroppar...

Steg för steg mot ett allt mer pervert och laglöst samhälle. ■

Stina Fridolfsson

Återevangelisering av vårt land?

Klipp ur Svenska Dagbladet 9 juni 2000

Den 8/6 invigdes en moské i Stockholm. Närvarande bland gratulanterna var biskop K G Hammar. Enligt Svenska Dagbladet 9/6 talade han i egen skap av representant för Sveriges Kristna Råd.

I SKR ingår de flesta frikyrkosamfund. Det är märkligt att sådana som vill räknas som bibeltrogna låter sig representeras i ett utomkristligt religiöst sammanhang. Ännu märkligare är det att man till sin representant väljer en person som mest gjort sig känd för religionsblandning och antibiblisk homosexpropaganda, en propaganda som tillika är samhällsnedbrytande.

I Nya Dagen 9/6 kan man också läsa en debattartikel om SKR och reevangelisering av landet, skriven av Sten-Gunnar Hedin och Krister Andersson, föreståndare för Filadelfiaförsamlingen i Stockholm respektive Svenska Missionsförbundet. "Vi menar att SKR är den självklara plattformen för en återevangelisering av vårt land", heter det.

Skall man tolka SKR:s uppvaktning av Stockholms muslimer som en illustration av vad man menar med "återevangelisering"? Det går inte att trolla med orden.

Avkristningsaktivism och evangelisering är oförenliga strävanden.

I Dagen-artikeln prisas också "mångfalden" i SKR. I Missionsförbundet går det an att vara pastor och samtidigt offentligt stoltsera med att man är utövande homosexuell. Den mångfald som prisar syndapropaganda skall emellertid inte komma in i himmelen. Där skall ingen synd komma in.

Själavinnande kan inte ske hand i hand med Sodoms prästerskap. Sanningen är nog dessvärre, att dyrbara själar går evigt förlorade, just därför att ljumma kristna förbröd sig med världen och falsk religiositet.

"Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen, men förlorar sin själ?" För några futtiga statsbidragsmiljoners skull blir man oförmögen att bryta med världen och skökoreligiositeten. Detta är verkligen att sälja sin själ. Man mister då också vad Jesus har att ge till trons folk, se exempelvis Matt. 14:15-21. Låt oss hålla fast vid "den enfaldiga troheten mot Kristus". Lämna SKR! ■

Maranatahälsningar

Ingemar Blomberg

Möten och konferenser

FÖRSAMLINGEN - ett annorlunda folk!

15-23 juli 2000 Dagl. 11, 15, 19

Bällstav 100, Bromma, Info. 08-98 56 83

- Brödsbrytelse • Bibelundervisning
- Evangelisation • Väckelse & förnyelsemöten
- Bön & Lofsång • Syskongemenskap

Medv: Jan-Egil Hafsahl, Norge, Kito & Belkys Rodriguez, Dominikanska Republ., Nixon Issangya, Tanzania, Viktor Fedolov & Vladimir Valentinovich fr. Kaluga, Ryssland, Yngve Stenfelt, Danmark, Kjell Roos, Tage Nilsson, Folke Jacobsson, Tage Johansson, Hans Lindelöw, Stina Fridolfsson, Ulla Näsholm m fl vittnen & sångare.

Aktuella ämnen:
 ✓ Samfundsväsendet
 ✓ Subventionerna
 ✓ Urkristen mission
 ✓ Jesu tillkommelse

Lärjungaskolan i höst! 7/10-5/11

**Var med och rannsaka skrifterna under en månad.
Bibelstudier - Evangelisation - Väckelsemöten**

Möten varje vecka på Bällsta MissionsCenter:

- Tisd 12 & 19 Bibelstudium
- Torsd 19 Bön och bibelläsning
- Lörd 19 Troendemöte
- Sönd 11 Guds Ords förkunnelse
18 Väckelsemöte!
- Vard 12 Bön och bibelläsning

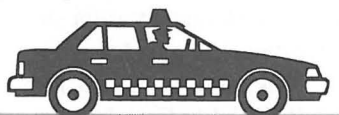
Adress till möten och konferenser:

Bällstavvägen 100, Bromma, Stockholm.
 Kommunala färdmedel: Buss 112 el. 113, hållplats Solvalla.
För mer information:
 Tel. 08-98 56 83
 Mail: moten@maranata.st
 Hemsida: www.maranata.st

Maranataförsamlingens postgiro: 44 10 05-6

**BÄLLSTA
TAXI**
 Alltid med sitt
BÄ(LL)STA PRIS!!

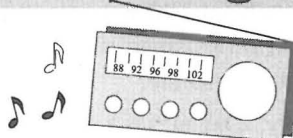
**Sthlm-
Arlanda
340:-**

08-28 25 22

Tryggare kan väl ingen fara...

Radiosändningar

Stockholm, 88 Mhz

Dagligen 8.00-8.30
 Månd. 18.00-19.00
 Onsd. 19.30-20.30

Uppsala, 98.9 Mhz

Månd. 20.30-21.30

Göteborg, 94.9 Mhz

Tisd. 21.00-22.00

Möteskassetter

Tältmötesveckan i Bro

Sö 000604

- ☐ 11.00 Yngve Stenfelt predikar
- ☐ 19.00 Väckelsemöte. Sven-Inge Johansson, Bertil Fredriksson, Stig Andreasson, Yngve Stenfelt med flera.

Må 000605

- ☐ 12.00 Bibelstudium, Tage Johansson
- ☐ 19.00 Väckelsemöte. Laila och Börje Hoff, Tage Johansson, Yngve Stenfelt, m.fl.

Ti 000606

- ☐ 12.00. Bibelstud. Yngve Stenfelt
- ☐ 18.00 Väckelsemöte. Asta Olausson, Gunnar Nilsson, Yngve Stenfelt, m.fl.

On 000607

- ☐ 12.00 Bibelstudium, Stig Andreasson
- ☐ Väckelsemöte. Gertrud Johansson, Stina Fridolfsson, Thommy Jacobsson, Stig Andreasson, m. fl

To 000608

- ☐ 12.00 Bibelstud. Folke Jacobsson
- ☐ 18.00 Väckelsemöte. Agneta Orellana, Stig Andreasson, Ralf Westman, Folke Jacobsson, m.fl

Fr 000609

- ☐ 12.00 Bibelstudium. Tage Nilsson
- ☐ 19.00. Väckelsemöte. Tage Johansson, Anita Eriksen, Åse Andreasson, Tage Nilsson m. fl.

Pingstafton 000610

- ☐ 19.00 Väckelsemöte. Paulus Eliasson, Emanuel Johansson, Asta Olausson, Stig Andreasson, Tage Johansson m.fl.

Pingstdagen 000611

- ☐ 11.00 Folke Jacobsson predikar
- ☐ 15.00 Missionsmöte. Ulla Näsholm, Stig Andreasson, Åse Andreasson.
- ☐ 19.00. Väckelsemöte. Monica Andersson, Stina Fridolfsson, Rolf Wahlgren, Yngve Stenfelt, m.fl.

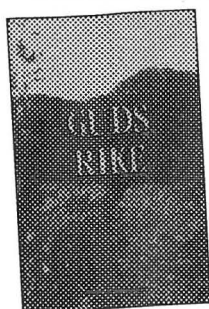
Annandag pingst 000612

- ☐ 11.00 Yngve Stenfelt predikar
- ☐ 15.00 Sång av barnen. Gertrud Johansson, Stig Andreasson, m.fl
- ☐ 19.00 Finalmöte i tältet! Åse Andreasson, Folke Jacobsson m.fl.

Ti 000613

- ☐ 19.00 Bibelstudium. Stig och Åse Andreasson

Böcker Alla böcker av ARNE IMSEN 50:- + porto

Ännu en bok med Arne Imsens undervisning!

I slutet av 1970-talet hade Arne Imsen en serie bibelstudier om Guds rike. Denna undervisning motiverade en grupp föräldrar att börja hemundervisning med sina barn, och inspirerade församlingens syskon att tillsammans skapa försörjningsmöjligheter. Dessa bibelstudier som nu presenteras i skriften "GUDS RIKE", är aktuella än någonsin!

76 sidor, 50 kr

Vedergäll Babylon

Bibelstudieserie över Babylon och skökan i Uppenbarelsebooken.

Låt dig inte skrämmas av homosexmaffian

2:a upplagan - kompletterad med citat ur skrifter om Bibeln och homosexualitet.

Kärleksfull aga eller kränkande misshandel

Ny reviderad upplaga. Aktuell apropå krisstödsutredningen (SOU 1998:113)

Bannlyst Frihet

- Fallstudie över missbrukat mediamakt

De publicistiska metoderna att avrätta en väckelserörelse avslöjas och dess konsekvenser dokumenteras.

Från död till liv

Predikosamling från 1970

Fruktad frihet

Tillbakablick, klipp och kommentarer kring Maranataväckelsen fram till 1970

Månadens kassett

Årsprenumeration 250:-

Väckelsemöten - Bibelstudier - Radioprogram

"Låt Kristi Ord rikligen bo ibland eder!"

Vill Du varje månad ha inspelningar från Bällsta MissionsCenter direkt hemsänt?

Du kanske är hindrad av geogra-

fiska eller andra omständigheter att vara med i mötena. Därför vill vi på detta sätt hjälpa dig att ändå få ta del av undervisning, sång och vittnesbörd m.m.

Möteskassetter

Alla möteskassetter 10:- + porto

(OBS! En del möten 2 kassetter)

"Det är saligt att samlas i tron!"

Alla möten på Bällsta MissionsCenter finns inspelade på band. Bibelstudier, väckelsemöten, informationsmöten, Guds Ords förkunnelse osv.

I tidningen Maranata kommer vi ofta att ha listor över möten från konferenser och bibelskolor, du kan också beställa förteckningar.

www.maranata.st

Allt material från BMC finns också utlagt på vår hemsida.

Där kan du läsa mer, titta och beställa. Välkommen!

Sångkassetter

Alla kassetter 30:- + porto

Liveinspelningar:

- ☐ Vi ska se honom på skyarna!
- ☐ Himlen jublar!
- ☐ Den dubbla strömmen!
- ☐ Om du frågar om min glädje
- ☐ Jesus kommer!
- ☐ Det gamla evangeliet

Studioinspelningar ÅTER I LAGER!

- ☐ Sjungen syskon under vägen! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Jesus förlöste min själ! Solo-, duett- och församlingssång
- ☐ Sjung en Hallelujasång! Pilgrimsskolans barn sjunger
- ☐ Jesus lever. Hans Lindelöw sjunger egna sånger.
- ☐ Un canto de gratitud. Sånger på spanska av Belkys Rodriguez
- ☐ He's all I need! Nixon Issangya sjunger på engelska och swahili.

Adress

Bällsta Media Center

BOX 201 34

161 02 BROMMA

Tel: 08- 98 56 83

Fax: 08- 98 21 39

E-mail: bmc@maranata.st

Hemsida: www.maranata.st

**Välkommen med din gåva till
litteraturmissionen!**

Pg 495 46 24 - 5

HOTELL

**1/2 landningsbana
från Bromma flyg!**

E. 570:- inkl frukost
D. 680:- inkl frukost

Bällstav. 100, Bromma (vid grind B)

08-627 55 55

-För prisets och miljöns skull!

Med kort varsel...

Appell av Yngve Stenfelt

Jag är gift med världens underbaraste fru. Och hon har gift sig med världens skraltigaste man. Hon sänder ofta med ett förmaningens ord när jag är ute och reser. "Sker det något, så kom hem med kort varsel!" Nu vill jag tala litet om att komma hem med kort varsel. Jag ska läsa från I Kor 2:9: "Vi tala såsom det heter i Skriften: 'vad intet öga har sett och vad intet öra har hört och vad ingen människas hjärta har kunnat tänka, vad Gud har berett åt dem som älska honom.' "

Den här texten handlar om mycket, men speciellt det hem Gud har berett för dem som tror på honom. Det finns inget människoöga som sett den härligheten eller något människoöra som hört denna underbara ton som finns där hemma. Vi är oerhört begränsade att förstå vad himlen är för något. Vi måste erkänna att vi ser bara fragment. Men det här har Gud berett åt dem som älska honom.

Jag tänker på ett annat bibelord i I Kor 16 "Om någon icke har Herren kär, vare han förbannad. Maranata – Herren kommer." Det är oerhört allvarligt att vara människa. Ingen av oss har någon garanti för nästa dag, nästa timme eller nästa sekund. Vårt liv är precis så långt som det är förutbestämt av Gud i himlen. Han har gett oss livet som en gåva att leva här några korta år på jorden. Helt plötsligt kan vår livstråd klippas av, och vi får lämna denna jord med kort varsel. Vi vet inte från ena stunden till den andra hur det ska vara med våra liv.

Vi lever den sista tidsåldern och upplever att tiden är kort. Jesus kommer snart. Han ger ingen varselsignal att nu kommer jag imorgon, nu kommer jag om några veckor, några månader eller

några år. På detta område gäller det att vara redo nu. Därför är det så angeläget att göra upp sin sak med Gud, uppleva biblisk frälsning och få fatt i den himmelska gåvan. Den måste komma in i hjärtat så att man inte är en främling i hemmet därovan, utan att man upplever att man fått medborgarskap i den himmelska världen. Jordelivet är så viktigt, för där avgörs tingen för evigheten.

Vi väntar att Jesus åter ska stiga ned till jorden från himlen. Ett maktbud ska ljuda, en överängels röst och en Guds basun. Jesus ska själv stiga ned från himlen för att hämta dem som hör honom till, står det. Jesus är ingen tjuv, han hämtar bara dem som tillhör honom. Därför är det så viktigt att du tillhör egendomsfolket. Det enda sättet att bli medborgare i Guds rike är att födas in.

Du måste uppleva den nya födelsens under, så att ditt namn blir skrivet i Livets bok. Hur går det till? Jo, det måste ske en reningsprocess i ditt liv. Jesus Kristus, som gjöt sitt blod på Golgata måste få komma in och rena ditt hjärta från all synd. Då upplever du att allt som gick så fel, allt som hindrar din gemenskap med Gud får röjas ur vägen genom blodets välsignade kraft.

Den levande Jesus är din enda utväg, han som är i himlen och skall komma igen. Ska du vara med därhemma och sjunga med skaran som står där rentvagen i Lammets blod?

Min vän, Jesus kommer med kort varsel, och då bär det hemåt! Då gäller det att vara redo, att stå inför Jesus renad i hans blod. Då gäller det att vara där han vill du ska vara med ditt liv. Din enda möjlighet till räddning är det enda namn bland människor givet genom vilket vi kan bli frälsta: JESUS, JESUS, JESUS!